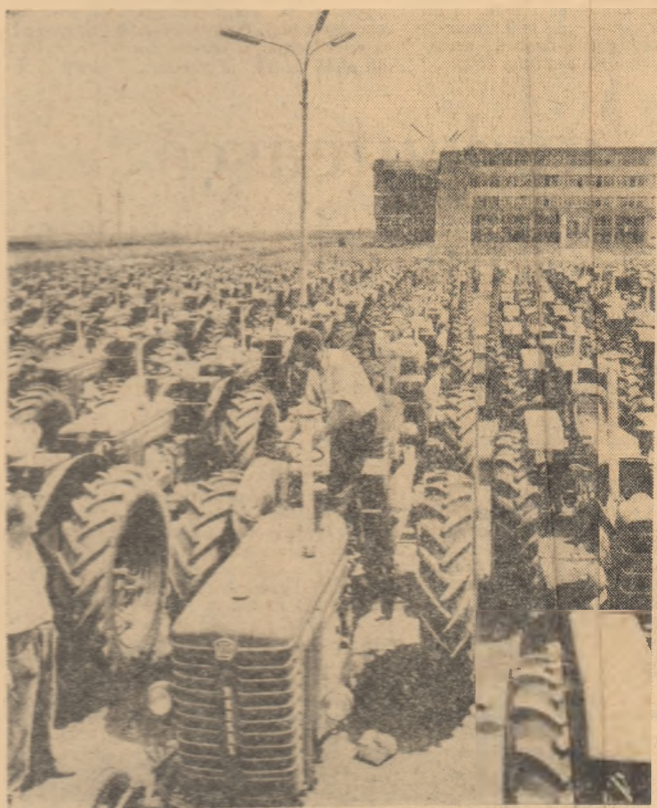

Pe marile trasee ale întrecerii socialiste

În multe fabrici și uzine din regiunea Brașov ni s-a vorbit despre aplicarea inițiativei: „La fiecare fază și operație o înaltă tehnicitate” — la „Electroscizia” — Săcele, la Fabrica de scule din Râșnov, la Uzina mecanică din Sinaia, la „Steagul Roșu” etc. Era firesc deci să ne oprim și la „locul de naștere” al inițiativei — la constructorii de tractoare. Am poposit la secția motoare și am făcut o retrospectivă a evenimentelor ce au precedat inițiativei. La linia de cilindri cifra de rebuturi pe trimestrul IV, anul trecut, ajunsese un fel de obsesiv. Conducerea secției a organizat un colectiv care să studieze toate cauzele defectelor repetate. Colectivul, compus din câțiva ingineri, maștrii și muncitorii, s-a consultat cu toată masa muncitorilor. A fost un studiu la care fiecare muncitor analiza mașina și operațiile ce le execută, își analiza propria muncă. S-a constatat uzura avansată a unor mașini și dispozitive de prelucrat, nerespectarea unor reguli tehnologice, calitatea scăzută a unor abrazivi și câteva defecțiuni provenite de la tratamentul termic. Pe bună dreptate, conducerea secției și-a pus problema: nu cumva ace-

Înca un lot de tractoare va porni spre ogoarele patriei
Foto: Agera

COLOCVIU DEPRE CALITATE

leiași cauze ale defectelor de calitate se află și la alte linii? Și s-a extins analiza la toate liniile de fabricație — scule, motoare.

Despre aplicarea acestei inițiative am cerut părerea câtorva tovarăși din secția motoare:

ING. CONSTANTIN SOFONESCU,
șeful secției:

— Rezultate? Evident, au apărut. Calitatea muncii s-a îmbunătățit la multe operații și faze. Rebutul de la linia de cilindri a scăzut considerabil. Dinamica cifrei de rebut admis se prezintă astfel: pe trimestrul I, admis 1,1 la sută și realizat 1,32 la sută, pe luna aprilie, admis 1,1 la sută și realizat 1,1 la sută, pe luna mai, admis 1,1 la sută și realizat 0,89 la sută.

După cum se vede, o scădere a rebutului. Totodată, mai trebuie arătat că înainte, la multe operații, calitatea era asigurată prin rețeaua capului fluxului tehnologic. Astăzi aceste rețeturi au scăzut cu 60 la sută. A sporit și productivitatea muncii, astfel că pe ansamblu, în secția noastră, timpul de lucru a fost redus cu 3 ore pe motor. Dar acestea sînt doar rezultatele cifric. Aplicarea inițiativei a stimulat forța creatoare a colectivului. Este rezultatul cel mai deosebit: acum au fost antrenati toți muncitorii la găsirea soluțiilor celei mai bune pentru îmbunătățirea continuă a calității produselor. Citeva nume: lăcătușul Scarlat Marin, care ne-a propus să schimbăm tehnologia la operația de introducere a bușei injectorului; maistrul Neagu Apostol și inginerul Mihai Scorocirje, ale căror observații ne-au permis să găsim cauza ovalizării cilindrilor; inginerul Dascălu Matei, care a confecționat un dispozitiv pentru prelucrarea capucii palierului și mulți alții. Spun mulți alții întrucât reacția a fost în lant. Și după cum se știe, a trecut de secția noastră și chiar de porțile uzinei.

ION LUȚĂ, șeful atelierului bancul de probă:

— Aici, la bancul de probă, vin pe conveier produsele secției motoare. Fiecare motor este încercat, ca să zicem așa, „la greu”. Dacă cumva nu corespunde, îl demontăm. Pînă la aplicarea inițiativei, noi demontam pentru diferite cauze, mai mici sau mai mari, cam 10—11 motoare pe zi. Acum, această cifră s-a redus la jumătate și tinde să scadă. Faptul că de cîva timp motoarele vin cîl mai îngrijit montate, ușurînd în felul acesta probele de montaj, ne-a atras și nouă obligații noi. Aplicînd inițiativa colectivului secției vecine, acum pînă și soluția cu care sînt spălate toate piesele motorului este verificată cu strictețe. De cînd aplicăm inițiativa, productivitatea muncii a sporit cu 3 la sută.

VICTOR CONSTANTINESCU
Ing. ARTUR ION

(Continuare în pag. a V-a)

CRONICA ACTUALITĂȚII

O nouă întreprindere
„FABRICA DE STOFĂ
DE MOBILĂ”

În cartierul Ghencea, din Capitală, în vecinătatea Tezaurului de rețea „Panduri” se construiește o nouă întreprindere a industriei ușoare „Fabrica de stofe de mobilă”. Ea va produce 2,5 milioane mp stofe de mobilă pe an, adică de peste 2 ori mai mult decît întreaga producție ce se realizează în prezent. Fabrica este proiectată de specialiștii de la Institutul de proiectări al industriei ușoare. Ea cuprinde un singur corp de clădire ce se întinde pe circa 1,5 hectare, adăpostind toate secțiile de fabricație, grupul social și pavilionul administrativ.

(Agerpres)

Aer, soare, grație. (În tabăra de pionieri și școlari de la Năvodari)
Foto: GR. PREPELIȚA

Copii și școlari u sosit în tabere

La Timișul de Sus, Bran, Zizin, Sadu. În mai multe localități din regiunea Banat, printre care Herculane, regiunea Brașov a sosit micuștii din valea Mînișului, Poneasca, Bogda, minează prima serie de 2.000 de copii belinești și altele s-au deschis tabere și școlari veniți să-și petreacă vacanța or petrece o parte din vacanță.

Premierele cinematografice ale lunii iulie

În luna aceasta, pe ecranele cinematografoare, unele dintre ele distinse cu premii internaționale. Este vorba de filmele „La strada”, înspî din viața satimbanilor, realizate de lui Federic Fellini, distinsă cu premiul Oscar, și „Kozara” scrisă în momente din lupta eroică de rezistență a poporului iugoslav împotriva hitleristilor.

Cinematografia sovietică va fi prezentată pe ecranele noastre cu filmele „Două duminici”, „Nădrăvăniile lui Kojă”, „Popasul” și „Slujnica”, ecranizate de unii opere a compozitorului ucrainean Verișkovski. Printre alte filme anunțate se numără și producția poloneză „Unde-i generalul?”, „Comara din lacul de argint”, o realizare a studiourilor vest-germane, filmul italian „Comisarul” și „M-am îndrăgostit de Copenhaga”, o comedie muzicală realizată de studiourile daneze.

(Agerpres)

LA PRACTICA

Peste 1.800 de studenți de la cele 5 facultăți ale Institutului politehnic din Timișoara, însoții de cadre didactice de specialitate, au început practica de producție. Viitorilor ingineri mecanici, electrotehnici, constructori și chimiști li s-au asigurat condiții optime de desfășurare a practicii de producție în cele mai mari și mai moderne întreprinderi.

Alți 450 de studenți de la Institutul agronomic Timișoara au început repararea și întreținerea utilitatilor agricole în stațiunile experimentale agricole și gospodăriile stat din regiunea Banat și din regiuni ale țării.

(Agerpres)

DIN ÎNDEMNUL CONȘTINȚEI SOCIALISTE

• Oameni ai anului 20

Rus Gherasim e un om puțintel la stat și la vorbă. Stă cocoțat pe o bancuță de scinduri, făcîndu-și din timp în timp o estacadă a barajului și se uită adine la munți, la bene, la beton, la stîncă mușcată de perforatoare, pe care au cercetat-o și au fătuit-o ei, centimetru cu centimetru, pregătînd-o să primească betonul.

Și cînd spun ei — mă refer la cei 14 oameni — brigada de excavatoriști a lui Gherasim Rus.

Alături de el stă Nicolae Tăpuc, un lăncșan blăștin mezinului brigăzii, care a crescut și ca statură și ca pricepere, aici, la Argeș, într-o lună, cit într-un an, cum vor fi crescut oamenii din poveste. Lîngă ei stă Gheorghe Bănică — atletic, tucuriu, închinat cu centrura de siguranță, cu

frînghia de „alpinist” după gît, cu casca și cîșmele înalte — gata să ia cu asalt versantul stîng.

Acum, deocamdată stau de vorbă cu maistrul Ion Mildner, ascultîndu-i ultimele instrucțiuni. Se pregătește betonatul în lamela 13 și trebuie, după ploaia din ajun, să se facă un control fiecărui bolovan, fiecărei pietricele care s-ar putea desprinde din mal. În fața noastră se ridică muntele în clarul zilei, stîncă peste stîncă, țîpînd din înalt maceralele-funicular ca niște cuburi de păsări ciudate și barajul Vidraru, care a început să prindă contur și înălțime. În peisajul acesta de o îndrăzneală arhitectonică unică, oamenii lui Rus Gherasim și-au imprimat, pas cu pas, curajul și măiestria, vreme

de aproape trei ani, de cînd muncesc la barajul hidrocentral de pe Argeș.

În brigada acestor tăcuți cel mai bătrîn are 33 de ani, cel mai tînăr, aproape 26. Rus Gherasim a fost întemeietorul brigăzii. El a venit de la Bicaz. Acolo a lucrat tot cu maistrul Ion Mildner, om tînăr, priceput la beton și baraje.

„La primul baraj — cel de la Bicaz — învățăm, spune maistrul. La cel de aici, ne specializăm. Ia uite — e subțire și încordat ca un arc, gata să slobode săgeata formidabilă a kilovoltului. Față de namila de la Bicaz de sute de metri cubi, barajul de aici e calculat ca un mecanism de cea mai fină precizie. La cel de al treilea baraj, cel de la Porțile de Fier — vom face adevărată artă!”

FLORENȚA ALBU

(Continuare în pag. a V-a)

Stau lumbă și par alme. Nu înțeleg ce le așază. Vorba abia după seară. Act n-are nimeni vreme peni ele.

După seară, unul din caștilele gospodăriei va veni la școală și va încerca. Din ceastă clipă se va retrage repul, atîrșina necontestat, e a se ni bănci. Alte înci, noi, bre, așteaptă să ia locul. Fete bine. Să li-l n-au nice pretenție. Ele au trăit via...

Hei, și tã ce viață au lit! Douăzeci de ani au it la dator. N-au îmbătrî: degeaba, ii de copii au ătat carte; ele și au fost ite. Sînt sure că au fost ite. Ce-au făcut și ce-au s ca să înt în inimile cor și să-l fã să le îndrãpcã, rămîn un secret al

lor. Sau poate că nu numai al lor, ci al întregii școli din Ștorobăneasa. Pentru că la școala asta nu prea se întimplă să intri în clasa întâi, să teși după ani cu diploma de absolvire în buzunar și să nu mai dai pe acolo niciodată. Aici se întimplă altfel.

Uite cam așa: Te aduce de mină tăicuș sau măicuș în clasa întâi, te așezi într-o bancă, deschizi abecedarul și, după ani, cînd închizi ultima filă a ultimei cărți a școlii elementare, banca te întreabă: „Ei, încotro? Te vîd gata de plecare. Ai de gînd să mă părăsești?” Și se pare că întreabă într-un asemenea fel mesleșugii și se uită la tine cu o asemenea privire că nu poți să-i răspunzi decît: „Pii pe pace. Tot aici mă întorc”. Și cum ești

un om care cînd spune o vorbă știe să și-o țină — te întorci. Ți se face dor de școală, de bănci, și se face dor de Ștorobăneasa cea bogată și de valea înverzită a Telemacului — și te întorci.

Te întorci învățător! Nu mai stai în bancă, ci la catedră. Dar fosta ta bancă o ai mereu în fața ochilor. Uite așa se întimplă cu mulți. Poate pe cîțiva vrei să-i cunoașteți. Merită să-i cunoașteți: Cezaș Neagie, Constantin Dumitrescu, Haritona Negreanu, Maria Dumitrescu, Ion Grosu Aurică Cristea... Ei și încă alții au fost elevi aici, au învățat pe băncile aștea ale școlii din Ștorobăneasa și s-au întors tot aici ca învățători. Cîțiva, porniți la fel ca ei, sînt acum în drum spre școala din Ștorobăneasa. Adică

mai au un an doi pînă să iasă învățători și vor cere să fie repartizați aici. Dacă și-au dat oamint cuvîntul că se întorc, frește, și-l țîn! În toți anii cit au fost școlari n-au învățat numai cum să lege și să înșirue buchile. Au învățat să-i tubească satul, gospodăria colectivă, școala. Și la prima dragoste, cum spune o vorbă veche, te întorci întotdeauna. Toți aceștia s-au întors la școala de unde au plecat și s-au apucat de treabă. Acum școala nu mai are o vorbă veche, așa cum era de-o șchioapă, așa cum era mai arată nici satul, nici gospodăria. Satul a fost electrificat, s-a mîrit, școala

OCTAV PANCU-IASĂ

(Continuare în pag. a V-a)

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XX, Seria II, nr. 4704

6 PAGINI — 30 BANI

Vineri 3 Iulie 1964

IN ACEST
NUMĂR

Pag. a II-a

- Noutăți în tehnica construcțiilor (Pe teme științifice).
- Vacanță studențească leșeană.
- Din poșta de ieri.

Pag. a III-a

LITERATURĂ ȘI ARTĂ

- Gînduri pentru tinerii creatori (De vorbă cu Eugen Barbu).
- Șantier artistic.

Pag. a IV-a

O SCRISOARE
PENTRU AXENTE

Fragment din romanul „DESCOPERIREA FAMILIEI” de ION BARD.

Aproape 11 000 de tineri calificați
în meseria de conducător auto

După cum informează Direcția generală a transporturilor auto, în primele 6 luni ale acestui an aproape 11 000 de tineri s-au calificat în meseria de conducător auto.

Mulți dintre ei vor lucra în cadrul întreprinderilor regionale de transporturi auto, în unitățile agricole socialiste, pe marile șantiere ale țării și în diverse întreprinderi industriale. Creșterea continuă a numărului de oferi profesio-

niști va contribui la extinderea lucrului în două și trei schimburi, ceea ce va duce la exploatarea și mai bună a parcului de autovehicule.

De asemenea, în vederea întineririi și reparării în condiții optime a mașinilor, școlile profesionale și tehnice de specialitate pregătesc acum numeroși mecanici, electricieni și alți muncitori.

(Agerpres)

Recoltarea orzului se desfășoară din plin la G.A.S. Halinga, raionul T. Severin

Foto: Agerpres

La
strînsul
recoltei

Un răspuns prompt!

În acest an în gospodăria noastră, recoltatul grului care ocupă aproape 1 000 de hectare, necesită o mai puternică mobilizare de forțe ca de obicei. De aceea cu mai bine de o săptămînă în urmă comitetul U.T.M. a invitat pe tovarășul inginer agronom Nelușca Iordache să vorbească tinerilor despre problemele specifice acestei campanii, să explice pe larg cum va fi organizată munca. El a arătat că în acest an grul este scurs în pai. Apare deci necesitatea ca plantele să fie recoltate cît mai jos cu puțință, în așa fel încît să se evite risipirea spicelor și totodată să se adune o mare cantitate de paie.

Pe baza unui plan de lucru operativ, întocmit de către consiliul de conducere, în care se prevăd sarcini concrete pe brigăzi, organizațiile U.T.M. se preocupă ca peste tot tinerii

să-și aducă din plin contribuția la seceris. În brigada a II-a condusă de Ștefan Pitrop, unde pe o suprafață mai mare grul are o înălțime mică, tinerii au fost îndrumați să-și procure coase. S-a apreciat că în acest fel se va evita orice fel de risipă. Dar cea mai mare parte din suprafața cu grâu se recoltează mecanizat. Pe ogoarele gospodăriei lucrează 10 combine care au și fost reparate la brigăzile de cîmp. Tinerii au răspuns chemării comitetului de partid ca cei mai buni dintre ei să lucreze pe combine. Unii cum sînt I. Fuior, C. Pleșa, lucrînd pe combine de mai mulți ani cunosc bine cum trebuie să procedeze. Toți trebuie însă pregătiți la fel. Întă de ce, noi nu ne-am mulțumit numai cu instructajul făcut la S.M.T.

Ianca cu privire la cunoașterea modului de funcționare a mașinilor și cum trebuie alecitate ploatate. Înainte de intrarea în

lan a combinerului, am organizat scurte convînturi între tinerii colectivști care de mai mulți ani lucrează pe combine și cu cei care acum lucrează pentru prima dată. În mod deosebit s-a acordat atenție verificării cunoștințelor lor în legătură cu cauzele care duc la intreruperile din funcționare a mașinilor, pentru a putea fi astfel evitate intreruperile.

Tinerii muncesc acum prelungit. Unii lucrează la transportul grului, alții la strîngerea paielor. Transportul grului se face cu 30 de cărușe, 2 autocamioane și 2 remorci închiriate de la S.M.T. Conducerea gospodăriei a organizat două schimburi de încercători și descărcători. Recoltatul a început doar de două zile, dar tinerii ca frații Costică și Gheorghe Pleșa, Elena Fuior, Mircea Bănică, dau dovadă de multă hărnicie. Birourile organizațiilor U.T.M. urmăresc îndeaproape modul cum contribuie tinerii la succesul recoltatului. Frunțașii sînt felicitati în fața organizației, iar cu cei care muncesc cu mai puțină tragere de inimă (e drept puțin la număr) membrii birourilor stau de vorbă, le explică însemnătatea strîngerii la vreme și fără pierderi a recoltei.

„Acum pe ogoarele gospodăriei colective din Mircea Vodă secerșitul este în toi. Primele zile au adus satisfacție deplină. Roadele muncii sînt bogate. Insuflății de primele rezultate tinerii muncesc cu entuziasm, răspunzînd sarcinilor gospodăriei: „Întreaga recoltă trebuie strînsă de pe cîmp fără nici o pierdere”.

ION CIOBANU
secretarul comitetului
U.T.M. G.A.C. Mircea
Vodă, raionul Făurei

• Întoarcere la școala din sat...

un om care cînd spune o vorbă știe să și-o țină — te întorci. Ți se face dor de școală, de bănci, și se face dor de Ștorobăneasa cea bogată și de valea înverzită a Telemacului — și te întorci.

Te întorci învățător! Nu mai stai în bancă, ci la catedră. Dar fosta ta bancă o ai mereu în fața ochilor. Uite așa se întimplă cu mulți. Poate pe cîțiva vrei să-i cunoașteți. Merită să-i cunoașteți: Cezaș Neagie, Constantin Dumitrescu, Haritona Negreanu, Maria Dumitrescu, Ion Grosu Aurică Cristea... Ei și încă alții au fost elevi aici, au învățat pe băncile aștea ale școlii din Ștorobăneasa și s-au întors tot aici ca învățători. Cîțiva, porniți la fel ca ei, sînt acum în drum spre școala din Ștorobăneasa. Adică

mai au un an doi pînă să iasă învățători și vor cere să fie repartizați aici. Dacă și-au dat oamint cuvîntul că se întorc, frește, și-l țîn! În toți anii cit au fost școlari n-au învățat numai cum să lege și să înșirue buchile. Au învățat să-i tubească satul, gospodăria colectivă, școala. Și la prima dragoste, cum spune o vorbă veche, te întorci întotdeauna. Toți aceștia s-au întors la școala de unde au plecat și s-au apucat de treabă. Acum școala nu mai are o vorbă veche, așa cum era de-o șchioapă, așa cum era mai arată nici satul, nici gospodăria. Satul a fost electrificat, s-a mîrit, școala

GÎNDURI PENTRU TINERII CREATORI

Recent întors de la Mamaia, unde a prezidat juriul primului Festival al filmului românesc, Eugen Barbu a răspuns cu amabilitate întrebărilor noastre. Prima sa referință evidentă, la Festivalul „Pelicanului alb”.

— Dacă excepția pe care o facem dintr-o premie, nu este prea greu să ne dăm seama că Festivalul de la Mamaia a fost prin excelență un festival al tineretului. Scenariști tineri ca D. R. Popescu, regizori tineri ca Geo Saizescu, actori tineri ca: Lică Gheorghiu, Irina Petrescu și Sebastian Pașaiu au primit cele mai mari distincții, ceea ce dovedește talentul lor și prețuirea de care se bucură din partea forurilor de stat, inițiatorile acestei reușite întreceri artistice.

— Ce ne puteți spune despre perspectivele festivalului?

— Perspectivele acestui festival? O durată lungă, o organizare tot atât de reușită ca această din luna iunie a anului curent, o creștere a potențialului artistic, o creștere a forțelor artistice, după cum bănuim și o pretenție mai mare din partea juriului, ca selectarea filmelor pentru viitoarele reuniuni să fie făcută mai cu atenție pentru a nu coborî ștacheta valorii.

— Ce se cere unui actor tânăr, prospăt laureat?

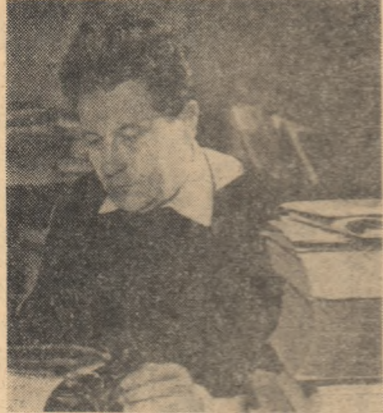
— Să nu se culce pe lauri, un studiu continuu, o dorință neistovită de a reinnoi mijloacele de exprimare artistică. Altfel, vine uitarea publicului, generos numai cu talentul.

— Am văzut să vă referiți la raporturile dintre scriitor și film.

— Festivalul filmului românesc de la Mamaia a dovedit, dacă mai era nevoie, că fără aportul unor mînuitori de condei profesioniști, nu se pot face filme bune. A dovedit această excelentă scenariu al filmului „Tudor”, semnat de cunoscutul poet și eseist Mihnea Gheorghiu, ca și al „Străinului”, semnat de Titus Popovici. Au fost premiate acele producții convinșătoare, pline de forță dramatică,

fără de care nici o peliculă nu convinge spectatorii. Asta nu înseamnă că nu au existat scenarii mediocre. Regizorul Victor Iliu, unul din laureații concursului, a trebuit să facă eforturi pentru a transpune în „Comara de la Vadul Vechii” scenariul cu un text greoi și confuz. Nici scenariul filmului „Dragoste lungă de-o seară” nu a fost dintre cele mai bune și dacă adăugăm ca și regia, aparținând lui Horea Popescu, nu a depășit limitele scenariului, înțelegem de ce filmul sus numit a primit pre-

De vorbă cu Eugen Barbu

miul pentru imaginea excelentă a lui Nicolae Stănescu. Lipsa de invenție, locuțiile comune ale scenariului au afectat calitatea filmului „A fost prietenul meu” cu un actor atât de înzestrat pentru film, cum a fost Nicolae Stănescu.

— Care au fost principalele scăderi ale filmelor mai slabe?

— Idilismul, înfăptuirea operetistică a realizărilor noastre, prefabricarea eroilor după rețete demult depășite. Lipsa unei bune pregătiri complexe a unor scenariști s-a resimțit din plin și, după cum se știe, ecranul nu iartă!

— Uneori nu credeți că se manifestă și la scriitorii și la cinești, o anumită grabă în lucrul lor?

— Există, așa cum spuneți, o grabă de afirmare, firească la tineri, dar uneori destul de nefericită. Personal am cunoscut „mae-

stri” de 23 de ani cu ipse scandaloase, suficienți ca obiectele de recuzită, umflați de succese, goi și rătăciți încă de pe acum, deși aveau în spate unele mici realizări. Cum se explică nașterea, durata și dispariția lor? Prin inconștienta unei prietenii rău înțelese din partea unor publiciști care laudă fără discernământ. Se cere un mare efort de selecție, o scolarizare urgentă a acestor citrova inchișuți, pentru că nimeni nu poate susține că a terminat cu învățătura vreedată.

— În calitate de redactor șef al „Lucaferului”, ce vă puteți spune despre recuzită și preocupările ei pentru promovarea tinerelor talente?

— Pentru Lucaferul, fiind o

revistă scrisă de tineri, pentru tineri, tonul academic ar părea cel puțin nepotrivit.

— Ca redactor șef al revistei, pot spune că aceste 12 pagini bi-monthly reprezintă o atenție foarte prietenoasă pentru dezvoltarea și afirmarea unor talente despre care se va mai vorbi. Poziții Ion Chiriac, A. Dohotaru, Gabriela Melencu, Ion Pop, Damian Urache, Prozaștii ca: G. Bălașă, Milică Stan, Ana Barbu, Ionuț Marin, G. Ursu. Criticii Marin Sorescu, M.N. Rusu la care adăuga pe Ion Alexandru și pe C. Georgescu, două nume ce mi se impun de pe acum. Iată că bilanțul este interesant. În general se poate spune cu toată răspunderea că „schimbul de mine” are baze solide. Nu rămâne decât ca aceste promisiuni să confirme, să dea semnele de seriozitate ce se impun.

— Despre proiectele de viitor ale revistei?

— Proiecte? Realizarea acelor scizori lunar care publică care să strănească cel puțin tot atât interes ca și cenaclul „Labis” unde participarea spectatorilor nu pune încă de pe acum problema găsirii unei săli mai încă-

pătoare. După cum știți, în mai mult de un an de (circa 50 de săptămâni), aici au citit o sută de poezii și prozatori. Ca mai mare parte dintre materiale publicate de „Lucaferul” au fost verificate în ședințe publice, în toamnă, vom relua activitatea acest cenaclu, sperăm, cu tot atât succes ca și până acum.

— Și acum proiecte personale. Ce scrieți?

— Am scris anul acesta (mai bine zis ani acestia) am început încă de anul trecut două scenarii: „Soseaua” și „Haiducii”. S-o recunoașteți, e un gen dificil pentru mine. Și ce aceea am hotărât să scriu — e un angajament — să mă opresc aici în ce învește literatura cinematografică lași pe alții mai curajoși să continue.

— La sfârșitul anului vi predă romanul „Soseaua Ndului” într-o ediție amplificată și foarte nouă.

— Există o disciplină a scriitorului? Ce spuneați despre ea?

— Disciplina scriitorului? De la 20 de ani scriu în fiecare zi câte 3 sau 4 ore. Când nu scriu, și asta se întâmplă uneori copiez texte ale unor autori că-mi plac foarte mult. Alteori stiez traduceri brute, operați care-mi permit să intram în loratoriu intim al unor prieteni tre timp. Recent am dus la capăt un roman în țările românești a l Panait Istrati (primele 3 volume din Opere). N-a fost prea or, am vrut să abandonez de ceva ori, dar acum simt multumit omul acesta, trădat de atîta idinari neprieteni, sper să-i fiisit o haină decentă.

— Cum înțelegem și sătura Eliberării patriei?

— 23 August mă găte, ca pe fiecare cretașan al țării lui elan. Am 40 de ani, am și cei 20 de ani de după Eliber sub semnul acestui elan, revoluționar, am văzut lucruri splendide, respicind sub ochii mei, înțit se pare aproape grei să le scrieriu că prea seamănă totul legende: oiașe noi, cartoniș, școli, spitale și teatre noi, teni noi. Faptule au un înfinit școl de convingere. Țara se găte bine, țara e bogată și creștină și cu ochii. Să luptăm pe mai departe pentru înflorire, pentru ca urmașii noștri să își să spună: „am fost niște 1 Lumea muncitoare din jurul, care a durat atîta frumusețe, lume de eroi, Aș vrea ca l mea să fie demnă de acești. Dar pentru asta trebuie, nu cîntec, ci un strigăt nemaip, nit, heroic, de dragoste. Oar voi scrie vreedată? D. S.

DOUĂ STELE

Noi sintem două stele duble și ne rotim frumos, iluminind lumina în se trage de la osmen! Și zina nunții dintr-un soare blînd.

Si casa noastră care o să fie în dragoste și vom avea feteți înspre copii, spre mare, spre candoare, mereu să mă ulmesc, să te ulmești...

Ne vom sculpta din lemn îndrăgostit cu mina dreaptă tu, cu dreapta eu, o poartă-a bucuriei de-a trăi cu stilpii rezemați de curebeu.

Și vom lăsa să treacă la soroc logodnică — stele duble în rotire — și-un cîntec le-o purta pe drum noroc spre vîrcă de mireasă și de mire.

OVIDIU GENARU

MEMENTO

Măslinii cresc pe margine ca niște desene-ale durerii și arșiței. Timpul aici are culoarea nopții și dragostea-i cenușă înghețată.

Candele mici, sărăcicioase și plîng lumini deasupra numelor celor de jos Garcia, Julian, Odens: arbori fără de umbră-n jurul lor, căzuți.

Ci soarele în zori cînd se ridică măslinii de pe margini se aprind.

(din ciclul „Carnet spaniol”) DARE NOVACEANU

Vernisaj la Galați „Carnet spaniol” (aspect de la expoziția elevilor școlii de artă plastică de la școlile medii). Foto: N. STELORIAN

Cronica dramatică

Max Frisch este, fără îndoială, unul din cei mai interesați scriitori occidentali de astăzi, și alături de Eugen Ionescu, Friedrich Dürrenmatt, Arthur Adamov sau Beckett prezenta sa pe scenele teatrelor europene se bucură de multă notorietate. Evident, acest scriitor elvețian de limbă germană, deținător al unui număr de 6 importante premii literare, reflectă în opera sa, în chip nemijlocit, numeroase contradicții, rezultat al unei orientări ideologice încă destul de confuze, deși o tendință principală se poate desprinde totuși și anume: poziția non-conformistă față de realitățile lumii burgheze în care trăiește. De aici și înclinația spre satiră — cu efecte cel mai adesea distructiviste — dar și o simțibilitate ceoasă, uneori direct abstractă, care afectează limpezimea mesajului. În același timp, dacă scriitorul nu face vizibilă o anumită perspectivă cu privire la evoluția acțiunii și eroilor săi, nu poate fi contestat, ca implicit nonconformistul său, un subtext umanist chiar și numai vag și general înțeles. Oricum, succesul teatrului său pe nume roase scene europene implică

o artă literară, remarcabilă, pusă în slujba preocupărilor contemporaneității față de care Max Frisch nu rămîne deloc indiferent. În acest context „piesa moralizatoare, fără morală” (cum afirmă subtilul, prescurtat din partea autorului o neangajare în planul teoretic, deși contrastă de realitatea textului) este reprezentativă pentru scriitorul său, pentru evoluția acestui scriitor, tocmai pe linia nonconformismului și, mai mult, a denunțării burgheziei care, sub „nevinovată” mască a neutralismului, a încurajat din ce în ce mai făptș ascensiunea fascismului. Este și obiectul farsei în discuție, al cărei erou, Dl. Biedermann, „cumsocade și bine crescut”, închide ochii cu bunăștiință, în numele „neamtecului” și al „civilizației raporturilor” cu semenii săi — pe care nu ezită, altfel, tot manierat și civilizată, să-i împingă la sinucidere, aruncându-i pe drumuri, în brațele mizeriei — în fața pregătirilor foarte vizibile ale celor doi fasciști pe care-i adăpostește în casă, de a dezlănțui un mare incendiu. Farsa stă în aceea că incendiuul va mistui propria casă a domnului Bie-

dermann, și causticitatea ironiei lui Max Frisch își află aici o simțibilitate cu implicații de critică socială foarte acute — iar corul, comentând ca în tragedia antică, întîmpîrile, nu face decât să continue și să accentueze, prin intermediul unei atitudinii lucide, deșajată de situațiile farsei ca aspecte editare, ca să le spunem așa — renouarea spui-

teatrului, încă astăzi se numără printre cele mai elegante și reușite, — le-au urmat, în mod favorabil, străduința pentru încheierea și ordonarea acțiunii unui colectiviv mental și asupra cărui și regizorul n-a reprezentat cu cinstea cuvenită, în scena unui Teatru Național, Spectacolul „Dl. Biedermann și incendiarii” — marșant în sumerea partitură

mișdă activitate, pe care lăsim, se bucură de calitățile, înțorțe pe de o parte, judicioasă concepțională — Călin Florina — pe de altă parte, de o contră pozată a unor actori cizit Max Nedzian (Dl. Biedermann), Ion Petrescu (Eisen), Seriu Lepa și C. Sasu (hmitz). În spectacol se activează cu firească grijă la satiră socială a piesei, ținîndu-se seama de acest aspect, Bucurându-se de o sigură trumare regională.

În spectacol, o scenă demnă de releasă în mod deosebit scena cizit „Schmitt” e pusă să interpreteze un fragment de text. Interesantă memoria lui Eric Kattler.

În Capitală, spectacolul de piesă lui Max Frisch pe scena Teatrului Lucie Simbulescu” întruosează calitățile bune din cele mai recente reprezentări teatrale ale actorilor bucureșteni. Directorul de scenă, Lucie Simbulescu a demonstrat pe deplin că este un actor deosebit de sensibil la rolul Eisenring, Occidentului se menține în linia de înțelegere artistică cu care ne-a obținut. Personal cred însă că rolul îi oferea și mai mult, după cum în general, față de el putem să fim cu atât mai exigenți, cu cit unui meloros actor i se poate cere să nu se repete chiar dacă e, de fiecare dată, la înălțime.

Foarte bine condus, corul, ca de altfel întreg acest spectacol în care actual regional, fără să-l violenteze pe spectator, este un real act de creație. Și aceasta i se datorează, evident, în primul rînd, regizorului Lucian Pintilie.

personajului o deosebită complexitate psihologică, aptă să-l exprime pe „dl. Biedermann” așa cum l-a văzut Max Frisch.

Demnă de releată apoi, prezenta Aniei Negreanu în Barbette, soția lui Biedermann. Jocul ei e excelent, reliefind calitățile remarcabile ale unui actor atât de puțin distribuit.

O creație cu totul deosebită se datorează, în acest spectacol, lui Mircea Albulescu în Schmidt. Actorul face dovada maturizării talentului său și rolul pe care-l deține în acest spectacol i-a oferit din plin posibilitatea de a ilustra acest lucru. În rolul Eisenring, Occidentului se menține în linia de înțelegere artistică cu care ne-a obținut. Personal cred însă că rolul îi oferea și mai mult, după cum în general, față de el putem să fim cu atât mai exigenți, cu cit unui meloros actor i se poate cere să nu se repete chiar dacă e, de fiecare dată, la înălțime.

În momentul de față știți pe cale să termin o nouă lucrare pe care o dedic secelei de-a XX-a aniversării a Eliberării.

Intitulată „Cinze pentru tenor și cîntec de suflători” noua mea piesă este bazată pe un fragment din poemul „Tara mea” de Tudor Arghezi.

În viitorul apropiat îmi propun să scriu o lucrare pentru un ansamblu mai mare în care vocea să fie tratată mai puțin solistic. Acest proiect este într-o fază prea incipientă pentru a putea da mai multe amănunte. Sper să nu las la o parte nici preocupările muzicologice. Vreau să scriu acum o suită de studii și articole în care să aduc o serie de precizări asupra citorva dintre legile generale care au stat la baza unor construcții muzicologice de-a lungul întregii evoluții a istoriei artei.”

IOSIF SAVA

literatură și artă

Gabriel Popescu și Alexa Dumitrache-Mezinescu într-o scenă din baletul „Iancu Jianu” de Oleg Danovschi. Foto: Agerpres

EXIGENȚE

G. Călinescu la 65 de ani

„Sciteia” într-un medallion aniversar semnat de Nestor Ignat, „Contemporanul” într-o prezentare de G. Ivașcu și „Gazeta Literară” pe o întregă pagină au atras atenția asupra împlinirii — la 19 iunie 1964 — de către profesorul universitar, scriitorul și academicianul George Călinescu, a 65 de ani. Sînt 65 de ani laborioși și subordonat în întregime culturii și literaturii române, fie prin exegeza la realizările ei de vîră, fie prin proprie creație de prim rang. Format la cele mai de seamă învățare ale culturii naționale și europene, George Călinescu a fost un creator derordonat și anarhic — cum s-au complicat uniti să-l prezinte — ci un intelectual care a acționat sub imperiul marilor directive ale momentului cultural-artistice. Moștenind de la Vasile Pîrvan conștiința vechimii poporului român și a culturii sale, de la Titu Maiorescu și Garabet Ibrăileanu pe aceea o selecționat creatiei literare pe temelii valorii și artistice, cu un vast orizont cultural în continuă primenire. Imbînd erudiția cu inteligența, George Călinescu a pîșit la realizarea unor opere fundamentale în istoria culturii românești. El va da publicității, începînd din 1932, „Viața lui Mihail Eminescu”,

„Opera lui Mihail Eminescu”, „Viața lui Ion Creangă”, „Principii de estetică”. Un loc cu totul deosebit îl ocupă în creația istoriografică George Călinescu monumentală „Istoria literaturii române de la origini pînă în prezent”. la care impresionează nu alit cantitatea de muncă depusă, ci, și mai ales, justele majorități ale marilor estetice, consultate într-un strălucit bilanț al valorilor artistice cuprinse în literatura cultă a poporului român — încluc și o siguranță a intuițiilor valorilor, unică în istoria literaturii române. Au mai urmat o seamă de monografii dintre care cităm „Nicolae Filimon”, „Gligore Alexandrescu”, alături de „Estetica basmului”. Paralel cu activitatea de istoriograf, George Călinescu a dus una lăi de prodigioasă ca romanțel, poet, dramaturg și jurnalist îmbogățind literatura română cu opere ca: „Enigma Otiliei”, „Bietul loandei”, „Sun”, „Scritul negru”, „Lauda lucrurilor”.

Perspectiva celor 65 de ani ai polivalentului creator ne face să înțelegem aportul valoric la cultura și literatura română prin personalitatea și opera sa și să adăugăm urările noastre de continuă rodnicie artistică la aniversarea neobosită vîrste.

O invitație

Piesa „Eminescu” de Mircea Stănescu a cunoscut o distribuție excelentă și un public doritor să-l vada scenic pe poet. Alături de acest scenariu dramatic, creat anume pentru actuala emisiune, comemorarea teatrului a putut utiliza și încercări dramatice relativ mai vechi în legătură cu epoca lui Eminescu și personalitățile ei. Ne găndim mai ales la piesa lui Camil Petrescu „Carajia” în vremea lui” care reface, cu mult scrupul artistic și documentar, lumea Bucureștilor lui Carajia, „amicul și „inimicul” acestuia, relațiile lui cu Eminescu, Maiorescu, Slavici, Vlașcu, Delavrancea etc. Este ca-

noscută dificultatea punerii în scenă a pieselor lui Camil Petrescu datorită mai ales amplexelor lor. Momentul Eminescu purta însă în cadrul o asemenea experiență teatrală în care regizorul ar fi extras din textul întreg numai momentele care priveau direct pe poet, de fapt actual i în întregime, unde Eminescu se află în centrul atenției autorului și a lui Carajie. Cunoașterea poetului, teatrul i-ar fi oferit încă o ipostază detoată unui dramaturg de prestigiu, făcînd totodată din această piesă un omagiu postum către Eminescu pe care Camil Petrescu îl înțelegea profund.

„Am avut bucuria ca zilele acestea, ultima mea lucrare — „Simfonii pentru 15 instrumente” — să fie interpretată într-un concert public.

Este o lucrare în care mi-am propus valorificarea senzației surzilor sonore în spațiu, prin folosirea în trei grupe a celor 15 solisti. Procedee de heterofonie și antifonie, prezente și în folclorul nostru, contribuie la această intenție. De asemenea, expresia e valorificată prin forme muzicale noi alcătuite din mici unități simfonice care sînt juxtapuse și suprapuse într-un mozaic structural de unde și numele de „simfonii”.

În momentul de față știți pe cale să termin o nouă lucrare pe care o dedic secelei de-a XX-a aniversării a Eliberării.

Intitulată „Cinze pentru tenor și cîntec de suflători” noua mea piesă este bazată pe un fragment din poemul „Tara mea” de Tudor Arghezi.

În viitorul apropiat îmi propun să scriu o lucrare pentru un ansamblu mai mare în care vocea să fie tratată mai puțin solistic. Acest proiect este într-o fază prea incipientă pentru a putea da mai multe amănunte. Sper să nu las la o parte nici preocupările muzicologice. Vreau să scriu acum o suită de studii și articole în care să aduc o serie de precizări asupra citorva dintre legile generale care au stat la baza unor construcții muzicologice de-a lungul întregii evoluții a istoriei artei.”

Stefan Niclescu:

„Am avut bucuria ca zilele acestea, ultima mea lucrare — „Simfonii pentru 15 instrumente” — să fie interpretată într-un concert public.

Este o lucrare în care mi-am propus valorificarea senzației surzilor sonore în spațiu, prin folosirea în trei grupe a celor 15 solisti. Procedee de heterofonie și antifonie, prezente și în folclorul nostru, contribuie la această intenție. De asemenea, expresia e valorificată prin forme muzicale noi alcătuite din mici unități simfonice care sînt juxtapuse și suprapuse într-un mozaic structural de unde și numele de „simfonii”.

În momentul de față știți pe cale să termin o nouă lucrare pe care o dedic secelei de-a XX-a aniversării a Eliberării.

Intitulată „Cinze pentru tenor și cîntec de suflători” noua mea piesă este bazată pe un fragment din poemul „Tara mea” de Tudor Arghezi.

În viitorul apropiat îmi propun să scriu o lucrare pentru un ansamblu mai mare în care vocea să fie tratată mai puțin solistic. Acest proiect este într-o fază prea incipientă pentru a putea da mai multe amănunte. Sper să nu las la o parte nici preocupările muzicologice. Vreau să scriu acum o suită de studii și articole în care să aduc o serie de precizări asupra citorva dintre legile generale care au stat la baza unor construcții muzicologice de-a lungul întregii evoluții a istoriei artei.”

IOSIF SAVA

La masa de lucru cu scriitorul ION BRAD

Poetul Ion Brad, apreciat autor al unor volume de versuri — printre care recentele „Mă uit în ochii copiilor” și „In luna mai” — își face debutul în genul epic: la Editura pentru Literatură se află sub tipar romanul „Descoperirea familiei”.

— Care sînt intențiile de la care ați plecat părăsind unealta principală — versul?

— În primul rînd nu am părăsit deloc preocuparea mai veche și istorică — poezia. Am scris, scriu poezii și azi dar și în mersu mai liric. Cu toate că poezia poate spune totul în profunzime și în esență, cred totuși că încredința ne mai rămîn

destule lucruri importante de spus și în proză. Așa cum arată experiența înaintașilor literari noștri, o a scriitorilor contemporani — nu este nici o contradicție între poezie și proză. Cu o condiție: să înțelegi legile genului respectiv, să nu le amesteci, supra-solicitându-le, lădă a evita însă interierena care să dea o pagină de arid adevărat.

Cred că sînt în experiența unui om destul de multe lucruri de spus care nu încep întotdeauna în cuvintele poeziei. Dorința de a povesti o seamă de fapte, de întâmplări semnificative, de o înțîși caracter de omne care le-am cunoscut din experiența acestor ani ca gazetar, din munca de activist obștească — m-a făcut să scriu romanul „Descoperirea familiei”. Prin apariția lui, as vrea să aduc un modest omagiu mării sărbători a poporului nostru — cea de a XX-a aniversare a Eliberării.

— Pentru cititorul neavizat încă, v-am ruga un cuvînt despre problematica romanului.

— Cartea dezbate problema familiei în cele mai diverse aspecte, pornind, în primul rînd, de la ceea ce simțim și dorim să vedem realizat în familia noastră: Împlinirea armonioasă între idei și sentimente înaintate. Această împletire se cimentează în lupta — uneori dramatică — cu idei vechi. Aclănea se petrece într-un sat de pe valea Tîrnavei-mici, în anul 1962, după încheierea colectivizării. Într-un cadru nou, plin de miserie al satului contemporan mi-am propus să dezbate tema familiei, a dragostei care a generalizat în trecut atît de drame în familiile țărănești. Dezbateră este legată și determinată de conflictele, spre semnificative, de unele clienții și confruntări deschise între concepții etice noi și cele perisabile, vechi. Acțiunea petrecîndu-se în prezent, în mod liric are întoarceri în trecutul mai îndepărtat sau mai apropiat pentru că — nu spun nici o nouă — nimic nu se naște pe loc gol. Relațiile dintre părinți și copii — de pildă — unele mentalități vechi, cu tradiții, cunos-

cute și ezbatute în literatura noastră — fac necesară această întoarcere. În contrast cu deștarea concepțiilor perimate despre dragostea și familia, am încercat să surprin sau să sugerez irumșula morale pe care — generează — cu darnici concepțiile noastre cauniste, realitatea noastră să relev forța nelătrată a adevărului vieții, sensul major pe care-l dă societatea socialistă tuturor problemelor lice.

Acținea e greu de povestit. Tîn să remarc pentru cititorul ziarului că, lă să fac diferențieri dvîrști și generație, terii dau tonul spre întărea rezolvării un vechi conflict, în spiritul noi mentalității.

— Franțenul l-am ales anume pentru cititorul ziarului. El reflectă problema specifică tinereții, sensul major pe care-l dă societatea socialistă tuturor problemelor lice.

— Ați uitat că numai rațele (balos pot fi regimul peșterilor. Așa că, cel voi înșipți creațoria de rațe deșice și de crap? Dar combaștii vînduși și deștă, cum mai nesufli și peșterii?

— Ai peșterii și se mîri Petre. De ce? Copii arețuși stîrși, dar nelăceșă. „Am nimic, zău, n-am nimic”, acum ori Lelia se uita la ei îndăbînd de pară vînduși că Lelia tace, se grăbi să-i răspundă ea frateșii său Ion, mai mult îngrîștînd deștă dispus la glumă:

— I-a învîșat legenda Tăului și legendele jocului loc. Și-acum, zise el, să deștă peșterii de aur. Doar n-o să-ogă vorbim serioș, schimb de mine! Care îi copiii numai chimia și matematică dîntre voi vrea s-ajungă muncitor sau inginer la Combinatul chimic din Tîrnăveni, să ridice mina sus! Așa, doi, cinci. Bine. Dar la Combinatul de mobilă și prelucrarea lemnului din Blaj? Zece? A, știu eu de ce vă înghesuși! Pentru că știți și mai aproape de mîmica, pușcorii! Dar nu-i bine! Așași de la mine: chimia e secretul vieții moderne. Fără ea, ai fi umbrașt tot cu balne de cîrși și de pînă, ar exista! Da, așa să știți. Pără ea n-er existăș nici casele moderne, iar pînășterile așteș ar rămîșe tot așceș. Așa-l Petre? Vitamine, sîruri, superforșii, amandament de calcareș, anotat, ierbășice, insecticide, etoșere, etoșere, chimie curată! Nu, nu-i bună alegerea voștră, muncitorii! Atenție aici, ochii la mine! Schimbăm raportul! Treceș mure la Tîrnăveni și cinci la Blaj! Ciar? Dar în să vedem, drăgușii, acasă la pînășt, cîți rămîșeți? Patru! Amz color! Dar la școala de tractorișt? Tot patru? Bine, cu frateșu, cu tine, Vesuleș, cinci! Vă să rîcî, nouă țîrîș-muncitorii și muncitorii-ștăran! Aproape normal. În țelul voștră vom trăi mult și bine pe pînășt, vorba popor! Dar, aproap, măi, popoș cune se face? Cum? Cum, măi, unde! Voi de mine și de mine, se lăcetaș Ion, atunci o să mă fac eu, popoș brașarș!

— La vorba cu popoș, rîșeră tot și privi-șă spre Hecă, la pictoreșle școaleș, de unde fusese Șeveta.

Suspensăș popoș și pornișă la tr-școala.

Spre sfîșșiiș jocuș, Lelia îi spuceș cu comăș: Uite cum se deșcenaș el, glumînd, cu toate frîșterile și necărușle mele!

FL. POPA

O scrisoare pentru Axente

Fragment din romanul „DESCOPERIREA FAMILIEI” aflat sub tipar la P. L.

Ilustrație: IULIAN OLARIU

La ora patru și jumătate, cînd se îngina ziua cu noaptea, curtea largă a școlii era plină de tineri.

Rînd pe rînd, într-o jumătate de oră, se strîșeră toți; numiș două-trei fetișcane de pe ulișă morii, din acelea căceroș mamă-sa le strigă: „Școala, tu, puturoșo, că iar mi-ai stat pe ulișă toată noaptea!”, numai ele nu se arîșară pînă la placare.

Și Ion Borcea, frateș Lucreției, era aproape să dea bir cu fuguș. Cîșce, după obicnuș lău, pînă țîrșu către mieșzul nopții. La ora patru dimineșta, ori trageș Lucreția de el, ori de pictoriș pățului, lot una era.

— Școala-te, dom' student, că țî-am spus așară să te culci mai devreme.

— Lasă-mă-n pace!

— Ce? Tu nu ești utemist?

— Sînt, acceptă el somnoros, dar lasă-mă-n pace!

— Hai, c-ăduce găleata cu apă rece!

— Du-te, că v-ajung din urmă. Ziceș „v-ajung”, șîșind că Lucreția va pleca împreună cu Lelia. Și se țînu de cuvînt.

Ajunșe într-adevăr ultimul. Cînd zări grupul pionierilor așezăți cîte doi în fruntea cîșoanei, murmură: „Întreăș știaș dînt ca măgaruș între oi”. Apropiindu-se, îi întrebă tare:

— Măi, schimb de mine, voi unde mergeți?

— Să curățim spini!

— Să țîlem școaleții!

— Bozile!

— Praf te facem!

— Bine, bravo vouă! făcu Ion. Dar chimie, știți?

— Știu, răspuseră cîșva trecuș în-tr-a șapteș, sau care tocmai se pregăteș să dea exămenul de admitere la diverse școli.

ar puteș s-o judece la feș cu doamna Nuș. „Umbliș cu limba școalaș...”, Nu, e o mîrdărie! El n-ar puteș niciodată să gîndeșcă așa!” se grăbeș fata să-șteargă dînt mînte orice bînușul. „Dar daș? Mai știi!” picura încet, uelgător, stropul nevășt de venin.

Noaptea aceasta neliniștită îi păru Leliei fără sfîșit.

șes mai acutiș nelinișteș vînduș. Dar în dimineșta aceasta le ardea la ochi și mai vie dorințaș ciudată de-a cîșcurna perieș de fier al deștoruș pasăorbeș.

— Ei, schimb de mine! le strigă Ion pionierilor. Care din voi țîși poate spune cîți pești sînt în Tău? Nimeni? Bravo, frumos vă șade, n-am ce zice. Pără ce i-ai învîșat la școalaș, Lelia, de ce șeș nimic? Tac ca peștii, glumîș ei mai de-parșe.

— Dar Lelia nu-i răspunde. Priveșă tîrșit spre ochiul rotund al Tăului, concentratăș ca deșupraș unui microșcop. Lucreția, care o întrebuseș de cîteva ori de-așceș dragăș, cel cu țîrșit, dar pînăș de țîcare dașă deștășeș învarșabil răspundeș „Am nimic, zău, n-am nimic”, acum ori Lelia se uita la ei îndăbînd de pară vînduș că Lelia tace, se grăbi să-i răspundă ea frateșii său Ion, mai mult îngrîștînd deștă dispus la glumă:

— I-a învîșat legenda Tăului și legendele jocului loc. Și-acum, zise el, să deștă peșterii de aur. Doar n-o să-ogă vorbim serioș, schimb de mine! Care îi copiii numai chimia și matematică dîntre voi vrea s-ajungă muncitor sau inginer la Combinatul chimic din Tîrnăveni, să ridice mina sus! Așa, doi, cinci. Bine. Dar la Combinatul de mobilă și prelucrarea lemnului din Blaj? Zece? A, știu eu de ce vă înghesuși! Pentru că știți și mai aproape de mîmica, pușcorii! Dar nu-i bine! Așași de la mine: chimia e secretul vieții moderne. Fără ea, ai fi umbrașt tot cu balne de cîrși și de pînă, ar exista! Da, așa să știți. Pără ea n-er existăș nici casele moderne, iar pînășterile așteș ar rămîșe tot așceș. Așa-l Petre? Vitamine, sîruri, superforșii, amandament de calcareș, anotat, ierbășice, insecticide, etoșere, etoșere, chimie curată! Nu, nu-i bună alegerea voștră, muncitorii! Atenție aici, ochii la mine! Schimbăm raportul! Treceș mure la Tîrnăveni și cinci la Blaj! Ciar? Dar în să vedem, drăgușii, acasă la pînășt, cîți rămîșeți? Patru! Amz color! Dar la școala de tractorișt? Tot patru? Bine, cu frateșu, cu tine, Vesuleș, cinci! Vă să rîcî, nouă țîrîș-muncitorii și muncitorii-ștăran! Aproape normal. În țelul voștră vom trăi mult și bine pe pînășt, vorba popor! Dar, aproap, măi, popoș cune se face? Cum? Cum, măi, unde! Voi de mine și de mine, se lăcetaș Ion, atunci o să mă fac eu, popoș brașarș!

— La vorba cu popoș, rîșeră tot și privi-șă spre Hecă, la pictoreșle școaleș, de unde fusese Șeveta.

Suspensăș popoș și pornișă la tr-școala.

Spre sfîșiiș jocuș, Lelia îi spuceș cu comăș: Uite cum se deșcenaș el, glumînd, cu toate frîșterile și necărușle mele!

șes mai acutiș nelinișteș vînduș. Dar în dimineșta aceasta le ardea la ochi și mai vie dorințaș ciudată de-a cîșcurna perieș de fier al deștoruș pasăorbeș.

— Ei, schimb de mine! le strigă Ion pionierilor. Care din voi țîși poate spune cîți pești sînt în Tău? Nimeni? Bravo, frumos vă șade, n-am ce zice. Pără ce i-ai învîșat la școalaș, Lelia, de ce șeș nimic? Tac ca peștii, glumîș ei mai de-parșe.

— Dar Lelia nu-i răspunde. Priveșă tîrșit spre ochiul rotund al Tăului, concentratăș ca deșupraș unui microșcop. Lucreția, care o întrebuseș de cîteva ori de-așceș dragăș, cel cu țîrșit, dar pînăș de țîcare dașă deștășeș învarșabil răspundeș „Am nimic, zău, n-am nimic”, acum ori Lelia se uita la ei îndăbînd de pară vînduș că Lelia tace, se grăbi să-i răspundă ea frateșii său Ion, mai mult îngrîștînd deștă dispus la glumă:

— I-a învîșat legenda Tăului și legendele jocului loc. Și-acum, zise el, să deștă peșterii de aur. Doar n-o să-ogă vorbim serioș, schimb de mine! Care îi copiii numai chimia și matematică dîntre voi vrea s-ajungă muncitor sau inginer la Combinatul chimic din Tîrnăveni, să ridice mina sus! Așa, doi, cinci. Bine. Dar la Combinatul de mobilă și prelucrarea lemnului din Blaj? Zece? A, știu eu de ce vă înghesuși! Pentru că știți și mai aproape de mîmica, pușcorii! Dar nu-i bine! Așași de la mine: chimia e secretul vieții moderne. Fără ea, ai fi umbrașt tot cu balne de cîrși și de pînă, ar exista! Da, așa să știți. Pără ea n-er existăș nici casele moderne, iar pînășterile așteș ar rămîșe tot așceș. Așa-l Petre? Vitamine, sîruri, superforșii, amandament de calcareș, anotat, ierbășice, insecticide, etoșere, etoșere, chimie curată! Nu, nu-i bună alegerea voștră, muncitorii! Atenție aici, ochii la mine! Schimbăm raportul! Treceș mure la Tîrnăveni și cinci la Blaj! Ciar? Dar în să vedem, drăgușii, acasă la pînășt, cîți rămîșeți? Patru! Amz color! Dar la școala de tractorișt? Tot patru? Bine, cu frateșu, cu tine, Vesuleș, cinci! Vă să rîcî, nouă țîrîș-muncitorii și muncitorii-ștăran! Aproape normal. În țelul voștră vom trăi mult și bine pe pînășt, vorba popor! Dar, aproap, măi, popoș cune se face? Cum? Cum, măi, unde! Voi de mine și de mine, se lăcetaș Ion, atunci o să mă fac eu, popoș brașarș!

— La vorba cu popoș, rîșeră tot și privi-șă spre Hecă, la pictoreșle școaleș, de unde fusese Șeveta.

Suspensăș popoș și pornișă la tr-școala.

Spre sfîșiiș jocuș, Lelia îi spuceș cu comăș: Uite cum se deșcenaș el, glumînd, cu toate frîșterile și necărușle mele!

rătăcite și fluturii naivi, la întîlnirea de pe urmă. Sapele, hîrleșele, securile, toate uneltele parșă rîdeau șatisfăcute la soare. Dîșpre Dealuș Spîșilor, de la stînaș, răz-bătoreș cîșteceș răgușite, metalice, de acioale. Turma colectivăș se îndrepta la ora aceeaș spre ștrungi, la mulșoareș. Vi-șteș și junicișleș pășteaș mai joș, în Valea Șpîșilor, iar vacileș cu lapteș, spre miez-zi, dîncolo de Tău. Bătrînuș care le avea în grîșăș striga la mulgătoriș: „Ce v-aș și pus halaturile alea, măi? Uitaș-vă la soareș, mai este un șfert de ceas pînă la prîșit!”

Zooșteștrășiiș îi traseș bucuros cu ochiul țîu loc:

— Il auziș, chimistuleș? Da-căr veniș și țacoș-tău, ar mergeș treburile și mai bine. Ion se posomorș.

— O să vîniș, trebuie să vîniș, sînt sigur, într-o bună zi o să vîniș! caută să se convingă pe sineș băiatul, răspunșind celuilalt.

— Atunci să veziș tu, neicăș, ce tabere de vară o să trîșim aici! Curățîm din timp și îngrășăm pășunea. O să se simtă amănișle ca în rai. Facem o rășărieș, amenajăm și Tăuș pentru crap. Gospodărieș, nu joacă! Ne lipsește înșă inginerușl agronom. Simț, crede-măș, de multe ori nevoice să-l întrebș, că mă șfătuieș și eu cu el. Ce-ai zice dacă l-am propuneș lui... Se întoarșe spre Ion. Dar acestaș pornișe în fugăș spre marginea lacului, unde se ștrîșeserăș pionieriiș grămadăș. Copiiș, fără să creadăș povesteș, încercaș totuș să numereș iar rașeleș sălbaticeș. Nu reuseșu din pricinaș traseșii și a păpurișuluiș deșc.

Petreș, ajuns și el acolo, renunțăș decă-mandășă să-i mai împărtășeșcăș lui Ion propunerileș la care se gîndeș.

— Deștărcăreș, toatăș lumeaș, și în apă! porunciș studentul. Numai să nu te îneci, schimb de mine! Cine știe înotaș, vine dupăș mine la larg. Cine nu, rămîne la margine! M-așîș înțelesș? Tăuș e adînc, e cald la suprațăș și rece în adînd. Aște-l apăș care trăieșteș din izvoareș, nu-i o ștrăpăș baltăș, măi! Curatăș ca lacrimaș!

— Vă să măcăș era izvoareș, înregistrăș cu bucurieș Petreș. Deci numaiș bunăș pentru crap, douăș bectareș apăș proaspătăș, oxigenăș suficient!

Peteș, așezateș pe iarbaș moaleș, se adăncășă deșcărșeș. Ion, apropiindu-seș, le lăș la țor și pe ele:

— Hașășteș, rașeș sălbaticeș ce mai ștaș? În apă! Dacă nu v-așîș aduș cîștoșmeșle de balneș, fîșoșuș ce-aveșî! Că doar nu pornișă cu Braș la plîmbareș prin rai. Vă duceș în margineaș cealaltăș. E departe, nu se vedeș nimic. Hai, fugăș marș!

La cîșcoțeleș lor, răpîșind pesteș lac, nu răspundeș decît șufărîșul. Acolo, șperiateș, fîșauș lîșteșle, becașele, rîștușile și tot pășărețuș peșterii de baltă.

Lelia, Lucreția și Maria făcără un schimb de priviriș și căzurăș de acord. Pornișă la școalaș, cu fetișcaneșle și fetișceleș dupăș ele, spre margineaș opușă a Tăului.

Din cauzaș călduriiș neîndurătoareș, apaș se apăreș acum ca o adevăratăș bine-facereș. Și-apoi, tuturorș le plăceaș școalaș aceastaș în Tău, unde rar înotaș zăpă-deniș. Ei aveauș Tîrnavaș la îndemînăș, apăș umbilătoareș, adîncăș și-șcărțăș, pe măsuraș tuturor.

Ion despicăș undeșleș caldeș, se avîșnaș în larg, se așterneaș pe spateș, plutăș, să se odîșneascăș. Îl urmaș și-l imitaș în fîcăreș mișcărș, pionieriiș mai mariș, înoțîș-șeș, să nu se înecăș carevaș.

Ceiș neștiutoriș, sau fricoșiiș, rămășeserăș trășeș la margineș. Prînceduș Ipitoriiș, le așezășu pe minăș, dar cînd aceeaș se pre-găzășu să-șîș implîșneș vîntuleș, le așvîrșeauș cîș-coloș. Eraș mai plăcūș să te ulțiș la familiileș de broașteș țestoșeș,

adevărteș coloniș leșiteș să se șoreascăș pe plauriș improvizățiș din păpuriș vechiș, de an.

În larg, copiiș îi necășeauș pe Ion:

— Ei, acum, uită-te, au zburat rașele și peștiiș tot nu ș-aratăș. Nici unuș, dar o mie!

Înviatorăș de apăș receș, jocul îi șimbaș din nou.

— Ai spus că eștiș popaș broaștelor — strigăș Toderuș — lor de ce nu le faci șlujbăș, doar azi îi duminicăș?

— Mi-am dat demisiaș, întrăș Ion din nou în joc. Aveauș un corș pe o mie de vociș, de te-așureazăș, ca poșățiiș noștriș din Zăpădiaș. Le-am zăș la deșpărțieș: „Duceș-văș draculuiș, babeș certăreș ce șîșteș! Mai bine mor de foameș, decît să șlujesc la voi!” Acum cred că o să-l cheameș pe Nicodim...

Rîdeau. Înotaș. Înconjurășu apoi cu toțiș luntreș, obosiș, țîșindu-seș de margineș ei. Părăuș o înșușăș plutitoareș, o meduzăș uriașăș, răsărîșăș din adînc.

Și Ion Borcea, frateș Lucreției, era aproape să dea bir cu fuguș. Cîșce, după obicnuș lău, pînă țîrșu către mieșzul nopții. La ora patru dimineșta, ori trageș Lucreția de el, ori de pictoriș pățului, lot una era.

— Școala-te, dom' student, că țî-am spus așară să te culci mai devreme.

— Lasă-mă-n pace!

— Ce? Tu nu ești utemist?

— Sînt, acceptă el somnoros, dar lasă-mă-n pace!

— Hai, c-ăduce găleata cu apă rece!

— Du-te, că v-ajung din urmă. Ziceș „v-ajung”, șîșind că Lucreția va pleca împreună cu Lelia. Și se țînu de cuvînt.

Ajunșe într-adevăr ultimul. Cînd zări grupul pionierilor așezăți cîte doi în fruntea cîșoanei, murmură: „Întreăș știaș dînt ca măgaruș între oi”. Apropiindu-se, îi întrebă tare:

— Măi, schimb de mine, voi unde mergeți?

— Să curățim spini!

— Să țîlem școaleții!

— Bozile!

— Praf te facem!

— Bine, bravo vouă! făcu Ion. Dar chimie, știți?

— Știu, răspuseră cîșva trecuș în-tr-a șapteș, sau care tocmai se pregăteș să dea exămenul de admitere la diverse școli.

ar puteș s-o judece la feș cu doamna Nuș. „Umbliș cu limba școalaș...”, Nu, e o mîrdărie! El n-ar puteș niciodată să gîndeșcă așa!” se grăbeș fata să-șteargă dînt mînte orice bînușul. „Dar daș? Mai știi!” picura încet, uelgător, stropul nevășt de venin.

Noaptea aceasta neliniștită îi păru Leliei fără sfîșit.

șes mai acutiș nelinișteș vînduș. Dar în dimineșta aceasta le ardea la ochi și mai vie dorințaș ciudată de-a cîșcurna perieș de fier al deștoruș pasăorbeș.

— Ei, schimb de mine! le strigă Ion pionierilor. Care din voi țîși poate spune cîți pești sînt în Tău? Nimeni? Bravo, frumos vă șade, n-am ce zice. Pără ce i-ai învîșat la școalaș, Lelia, de ce șeș nimic? Tac ca peștii, glumîș ei mai de-parșe.

— Dar Lelia nu-i răspunde. Priveșă tîrșit spre ochiul rotund al Tăului, concentratăș ca deșupraș unui microșcop. Lucreția, care o întrebuseș de cîteva ori de-așceș dragăș, cel cu țîrșit, dar pînăș de țîcare dașă deștășeș învarșabil răspundeș „Am nimic, zău, n-am nimic”, acum ori Lelia se uita la ei îndăbînd de pară vînduș că Lelia tace, se grăbi să-i răspundă ea frateșii său Ion, mai mult îngrîștînd deștă dispus la glumă:

— I-a învîșat legenda Tăului și legendele jocului loc. Și-acum, zise el, să deștă peșterii de aur. Doar n-o să-ogă vorbim serioș, schimb de mine! Care îi copiii numai chimia și matematică dîntre voi vrea s-ajungă muncitor sau inginer la Combinatul chimic din Tîrnăveni, să ridice mina sus! Așa, doi, cinci. Bine. Dar la Combinatul de mobilă și prelucrarea lemnului din Blaj? Zece? A, știu eu de ce vă înghesuși! Pentru că știți și mai aproape de mîmica, pușcorii! Dar nu-i bine! Așași de la mine: chimia e secretul vieții moderne. Fără ea, ai fi umbrașt tot cu balne de cîrși și de pînă, ar exista! Da, așa să știți. Pără ea n-er existăș nici casele moderne, iar pînășterile așteș ar rămîșe tot așceș. Așa-l Petre? Vitamine, sîruri, superforșii, amandament de calcareș, anotat, ierbășice, insecticide, etoșere, etoșere, chimie curată! Nu, nu-i bună alegerea voștră, muncitorii! Atenție aici, ochii la mine! Schimbăm raportul! Treceș mure la Tîrnăveni și cinci la Blaj! Ciar? Dar în să vedem, drăgușii, acasă la pînășt, cîți rămîșeți? Patru! Amz color! Dar la școala de tractorișt? Tot patru? Bine, cu frateșu, cu tine, Vesuleș, cinci! Vă să rîcî, nouă țîrîș-muncitorii și muncitorii-ștăran! Aproape normal. În țelul voștră vom trăi mult și bine pe pînășt, vorba popor! Dar, aproap, măi, popoș cune se face? Cum? Cum, măi, unde! Voi de mine și de mine, se lăcetaș Ion, atunci o să mă fac eu, popoș brașarș!

— La vorba cu popoș, rîșeră tot și privi-șă spre Hecă, la pictoreșle școaleș, de unde fusese Șeveta.

Suspensăș popoș și pornișă la tr-școala.

Spre sfîșiiș jocuș, Lelia îi spuceș cu comăș: Uite cum se deșcenaș el, glumînd, cu toate frîșterile și necărușle mele!

șes mai acutiș nelinișteș vînduș. Dar în dimineșta aceasta le ardea la ochi și mai vie dorințaș ciudată de-a cîșcurna perieș de fier al deștoruș pasăorbeș.

— Ei, schimb de mine! le strigă Ion pionierilor. Care din voi țîși poate spune cîți pești sînt în Tău? Nimeni? Bravo, frumos vă șade, n-am ce zice. Pără ce i-ai învîșat la școalaș, Lelia, de ce șeș nimic? Tac ca peștii, glumîș ei mai de-parșe.

— Dar Lelia nu-i răspunde. Priveșă tîrșit spre ochiul rotund al Tăului, concentratăș ca deșupraș unui microșcop. Lucreția, care o întrebuseș de cîteva ori de-așceș dragăș, cel cu țîrșit, dar pînăș de țîcare dașă deștășeș învarșabil răspundeș „Am nimic, zău, n-am nimic”, acum ori Lelia se uita la ei îndăbînd de pară vînduș că Lelia tace, se grăbi să-i răspundă ea frateșii său Ion, mai mult îngrîștînd deștă dispus la glumă:

— I-a învîșat legenda Tăului și legendele jocului loc. Și-acum, zise el, să deștă peșterii de aur. Doar n-o să-ogă vorbim serioș, schimb de mine! Care îi copiii numai chimia și matematică dîntre voi vrea s-ajungă muncitor sau inginer la Combinatul chimic din Tîrnăveni, să ridice mina sus! Așa, doi, cinci. Bine. Dar la Combinatul de mobilă și prelucrarea lemnului din Blaj? Zece? A, știu eu de ce vă înghesuși! Pentru că știți și mai aproape de mîmica, pușcorii! Dar nu-i bine! Așași de la mine: chimia e secretul vieții moderne. Fără ea, ai fi umbrașt tot cu balne de cîrși și de pînă, ar exista! Da, așa să știți. Pără ea n-er existăș nici casele moderne, iar pînășterile așteș ar rămîșe tot așceș. Așa-l Petre? Vitamine, sîruri, superforșii, amandament de calcareș, anotat, ierbășice, insecticide, etoșere, etoșere, chimie curată! Nu, nu-i bună alegerea voștră, muncitorii! Atenție aici, ochii la mine! Schimbăm raportul! Treceș mure la Tîrnăveni și cinci la Blaj! Ciar? Dar în să vedem, drăgușii, acasă la pînășt, cîți rămîșeți? Patru! Amz color! Dar la școala de tractorișt? Tot patru? Bine, cu frateșu, cu tine, Vesuleș, cinci! Vă să rîcî, nouă țîrîș-muncitorii și muncitorii-ștăran! Aproape normal. În țelul voștră vom trăi mult și bine pe pînășt, vorba popor! Dar, aproap, măi, popoș cune se face? Cum? Cum, măi, unde! Voi de mine și de mine, se lăcetaș Ion, atunci o să mă fac eu, popoș brașarș!

— La vorba cu popoș, rîșeră tot și privi-șă spre Hecă, la pictoreșle școaleș, de unde fusese Șeveta.

Suspensăș popoș și pornișă la tr-școala.

Spre sfîșiiș jocuș, Lelia îi spuceș cu comăș: Uite cum se deșcenaș el, glumînd, cu toate frîșterile și necărușle mele!

rătăcite și fluturii naivi, la întîlnirea de pe urmă. Sapele, hîrleșele, securile, toate uneltele parșă rîdeau șatisfăcute la soare. Dîșpre Dealuș Spîșilor, de la stînaș, răz-bătoreș cîșteceș răgușite, metalice, de acioale. Turma colectivăș se îndrepta la ora aceeaș spre ștrungi, la mulșoareș. Vi-șteș și junicișleș pășteaș mai joș, în Valea Șpîșilor, iar vacileș cu lapteș, spre miez-zi, dîncolo de Tău. Bătrînuș care le avea în grîșăș striga la mulgătoriș: „Ce v-aș și pus halaturile alea, măi? Uitaș-vă la soareș, mai este un șfert de ceas pînă la prîșit!”

Zooșteștrășiiș îi traseș bucuros cu ochiul țîu loc:

— Il auziș, chimistuleș? Da-căr veniș și țacoș-tău, ar mergeș treburile și mai bine. Ion se posomorș.

— O să vîniș, trebuie să vîniș, sînt sigur, într-o bună zi o să vîniș! caută să se convingă pe sineș băiatul, răspunșind celuilalt.

— Atunci să veziș tu, neicăș, ce tabere de vară o să trîșim aici! Curățîm din timp și îngrășăm pășunea. O să se simtă amănișle ca în rai. Facem o rășărieș, amenajăm și Tăuș pentru crap. Gospodărieș, nu joacă! Ne lipsește înșă inginerușl agronom. Simț, crede-măș, de multe ori nevoice să-l întrebș, că mă șfătuieș și eu cu el. Ce-ai zice dacă l-am propuneș lui... Se întoarșe spre Ion. Dar acestaș pornișe în fugăș spre marginea lacului, unde se ștrîșeserăș pionieriiș grămadăș. Copiiș, fără să creadăș povesteș, încercaș totuș să numereș iar rașeleș sălbaticeș. Nu reuseșu din pricinaș traseșii și a păpurișuluiș deșc.

Petreș, ajuns și el acolo, renunțăș decă-mandășă să-i mai împărtășeșcăș lui Ion propunerileș la care se gîndeș.

— Deștărcăreș, toatăș lumeaș, și în apă! porunciș studentul. Numai să nu te îneci, schimb de mine! Cine știe înotaș, vine dupăș mine la larg. Cine nu, rămîne la margine! M-așîș înțelesș? Tăuș e adînc, e cald la suprațăș și rece în adînd. Aște-l apăș care trăieșteș din izvoareș, nu-i o ștrăpăș baltăș, măi! Curatăș ca lacrimaș!

— Vă să măcăș era izvoareș, înregistrăș cu bucurieș Petreș. Deci numaiș bunăș pentru crap, douăș bectareș apăș proaspătăș, oxigenăș suficient!

Peteș, așezateș pe iarbaș moaleș, se adăncășă deșcărșeș. Ion, apropiindu-seș, le lăș la țor și pe ele:

— Hașășteș, rașeș sălbaticeș ce mai ștaș? În apă! Dacă nu v-așîș aduș cîștoșmeșle de balneș, fîșoșuș ce-aveșî! Că doar nu pornișă cu Braș la plîmbareș prin rai. Vă duceș în margineaș cealaltăș. E departe, nu se vedeș nimic. Hai, fugăș marș!

La cîșcoțeleș lor, răpîșind pesteș lac, nu răspundeș decît șufărîșul. Acolo, șperiateș, fîșauș lîșteșle, becașele, rîștușile și tot pășărețuș peșterii de baltă.

Lelia, Lucreția și Maria făcără un schimb de priviriș și căzurăș de acord. Pornișă la școalaș, cu fetișcaneșle și fetișceleș dupăș ele, spre margineaș opușă a Tăului.

Din cauzaș călduriiș neîndurătoareș, apaș se apăreș acum ca o adevăratăș bine-facereș. Și-apoi, tuturorș le plăceaș școalaș aceastaș în Tău, unde rar înotaș zăpă-deniș. Ei aveauș Tîrnavaș la îndemînăș, apăș umbilătoareș, adîncăș și-șcărțăș, pe măsuraș tuturor.

Ion despicăș undeșleș caldeș, se avîșnaș în larg, se așterneaș pe spateș, plutăș, să se odîșneascăș. Îl urmaș și-l imitaș în fîcăreș mișcărș, pionieriiș mai mariș, înoțîș-șeș, să nu se înecăș carevaș.

Ceiș neștiutoriș, sau fricoșiiș, rămășeserăș trășeș la margineș. Prînceduș Ipitoriiș, le așezășu pe minăș, dar cînd aceeaș se pre-găzășu să-șîș implîșneș vîntuleș, le așvîrșeauș cîș-coloș. Eraș mai plăcūș să te ulțiș la familiileș de broașteș țestoșeș,

adevărteș coloniș leșiteș să se șoreascăș pe plauriș improvizățiș din păpuriș vechiș, de an.

În larg, copiiș îi necășeauș pe Ion:

— Ei, acum, uită-te, au zburat rașele și peștiiș tot nu ș-aratăș. Nici unuș, dar o mie!

Înviatorăș de apăș receș, jocul îi șimbaș din nou.

— Ai spus că eștiș popaș broaștelor — strigăș Toderuș — lor de ce nu le faci șlujbăș, doar azi îi duminicăș?

— Mi-am dat demisiaș, întrăș Ion din nou în joc. Aveauș un corș pe o mie de vociș, de te-așureazăș, ca poșățiiș noștriș din Zăpădiaș. Le-am zăș la deșpărțieș: „Duceș-văș draculuiș, babeș certăreș ce șîșteș! Mai bine mor de foameș, decît să șlujesc la voi!” Acum cred că o să-l cheameș pe Nicodim...

Rîdeau. Înotaș. Înconjurășu apoi cu toțiș luntreș, obosiș, țîșindu-seș de margineș ei. Părăuș o înșușăș plutitoareș, o meduzăș uriașăș, răsărîșăș din adînc.

Și Ion Borcea, frateș Lucreției, era aproape să dea bir cu fuguș. Cîșce, după obicnuș lău, pînă țîrșu către mieșzul nopții. La ora patru dimineșta, ori trageș Lucreția de el, ori de pictoriș pățului, lot una era.

— Școala-te, dom' student, că țî-am spus așară să te culci mai devreme.

— Lasă-mă-n pace!

— Ce? Tu nu ești utemist

ȘCOALA MUNCII

Educarea tineretului în spiritul atitudinii socialiste față de muncă, constituie una din cele mai importante sarcini ale organizației U.T.M. În procesul muncii, al îndeplinirii sarcinilor de producție, tinerii își dezvoltă trăsăturile înaintate, își însușesc noțiunile fundamentale de cunoștințe în domeniul tehnicii, științei și artei.

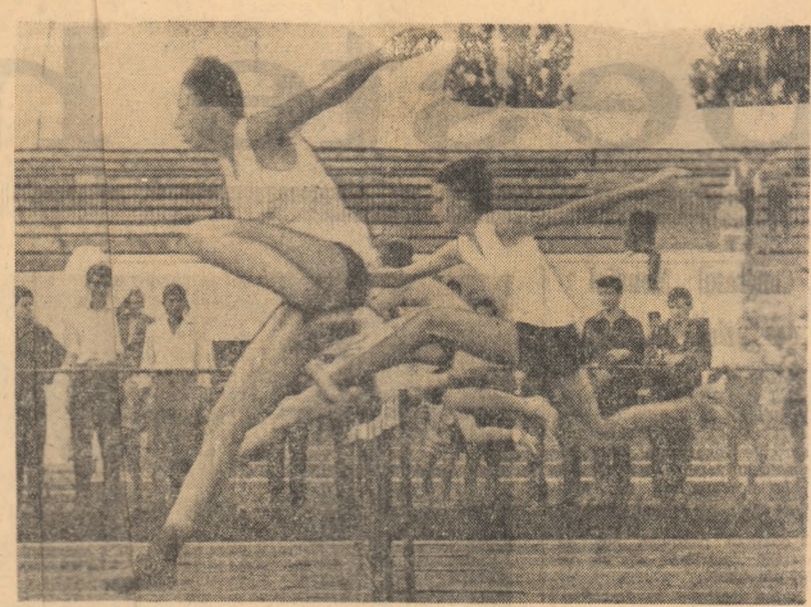
Tinărul Dumitru Pandele, încărcător-descărcător de cupoare, poate fi numai unul din numeroasele exemple. Cupoarele la care lucrează sunt în tot timpul încălzite și depune în muncă își arată roadele. Niciodată nu s-a înregistrat nici o mică nelegiuire în munca lui.

DIN EXPERIENȚA ORGANIZAȚIEI U.T.M. DE LA UZINA DE TEVI-ROMAN

spirit organizatoric în muncă dă dovadă și tinărul Tudor Călin. El a reușit să asigure funcționarea corectă a netezi-toarelor. O mare iscusință și mult interes dovedește în exploatarea rațională a utilajelor și agregatelor tinărul Ioan Postolache. Înălțurarea fenomenelor de slăbire a locurilor de strângere a mașinilor de filetat și preîntâmpinarea deteriorării sculelor de aşchiere prin scoaterea lor la timp pentru reaşchiere sunt numai o parte din succesele muncii sale care i-au ridicat în rândurile fruntașilor în întrecerea socialistă.

giu în producție, să lucreze unul sau doi tineri proaspeți absolvenți ai școlii profesionale. Se creează astfel posibilitatea practică de adăncire a cunoștințelor acumulate în școală, a însușirii unei experiențe valoroase; tinerții ajutoare primesc un prețios ajutor în formarea trăsăturilor caracteristice oricărui muncitor care își iubeste meseria aleasă.

În procesul muncii se verifică influența muncii educative asupra tinerilor. Uneori se ivesc cazuri când nu sînt prietici cu toată răspunderea îndatoririlor față de muncă. Uneori astfel de tineri nu le explicăm de ce este necesar să lucreze cu conștiințozitate, să se achite de sarcinile incredinate. Ei ajută să se înțeleagă în ce constă utilitatea și rolul muncii lor. Tinărul sudor Ilie Iordăchescu, de exemplu, se numără printre aceștia. Compunerea și atitudinea lui pe locul de muncă erau îngrijorătoare. Lucra slab și neglijent. Nu se arăta bucuros în sfaturile pretioase pe care i le dădea maestrul și ceilalți muncitori. Din lipsă de interes și preocupare nu își îndeplinea întotdeauna normele de producție. Adevesea lipsea sau întârziea nemotivat de la lucru. O plină colectivului a acționat puternic. El a fost pus în discuția grupei U.T.M. și criticat într-un articol de postum utemist de control. Dar acestea nu au fost singurele mijloace de influențare a acestui tinăr.

S-a plecat în finala cursei 60 m. garduri lete.

Fotografii: V. RANGA

SPORTUL

Spartachiada republicană Primii campioni școlari

Ziua a II-a din ecincini afectate pentru finala celor mai buni școlari, pagoniști ai Spartachiadei republicane s-a dovedit prea încălzită și plină de emoții. S-au disputat cu zărire în fața, ascunzându-se după norii de ploaie care au făcut aproape imprecabile terenurile de joc, sta de atletism. Vântul dinle și după ploaie a contuit la scderea valorii performanțelor, mai ales a celorletice.

O comportare meritorie am remarcat și în evouita campionat în probele 100 m. Juniori I — Ciocan: 1. Gheorghe Costache (București) 66,69 m. 2. Ladislav Deheleanu (Bano) 52,54 m. Prăjină: 1. Dinu Piștala (București) 3,90 m.

Manșe mai modeste își găsească explicația într-o pregătire fără o corespunzătoare cantitate. Cum era și de așteptat, Gabriela Rădulescu a câștigat și sritura în lungime cu 5,85 m. În mod surprinzător, cursa de 800 m fete a revenit Elenei Hodor, (Suceava) în 2: 29",9.

ULTIMELE REZULTATE

- ATLETISM: Junioare I, greutate: 1. Mihaela Peneș (București) 12,63 m. 2. Livia Orzaș (Băneasa) 11,83 m. Junioare II — Ciocan: 1. Gheorghe Costache (București) 66,69 m. 2. Ladislav Deheleanu (Bano) 52,54 m. Prăjină: 1. Dinu Piștala (București) 3,90 m. Junioare III — 500 m scrii: Elisabeta Baciu (Bacău) 1'18"2/10 (la 3 zecimi secundă de recordul republican școlar). Junioare II — greutate: Petre Ciocac (București) 14,40 m. 30 m plat: Anton Tala 9,2 sec. Înălțime: Șerban Ioan 1,91 m. ● POLO PE APĂ — finala: Cluj-București 3-2. ● HANDBAL IN 7 — teie: Odorhei-Oraș Victoria 8-6; Văleni-Bacău 13-5; Timisoara-București 8-7. Băieți: Buzău-Tg. Mureș 13-6; Sibiu-Constanța 21-16.

Aceștia luptă pasionant și în probele feminine: Gabriela Rădulescu a cucerit victoria în finala cursei de 100 m în 12,2 sec. și a egalat astfel recordul republican școlar al Anei Beșuan. A doua clasată, Victoria Toală, a înregistrat un timp mai slab, 12,7 sec. În compensație, Victoria a cucerit titlul în cursa de 200 m cu 26,4 sec. Aceste performanțe mai modeste își găsească explicația într-o pregătire fără o corespunzătoare cantitate.

Întrecerile atleților ne-au prezentat și câteva nume mai noi, ale unor tineri dotați pe care desigur îi vom reîntâlni în următoarele competiții. În cursa de 100 m, Ion Nicola, elev frezor, Gheorghe Postelnicu, elev strungar și Florian Nedu, elev frezor.

Baschetbaliștii și-au dat întâlnire în sala de sport a Școlii medii „Dimitrie Cantemir”. Cele două turnee au chemat la întrecere 6 formații feminine și tot atâtea masculine, câștigătoare ale fazelor de zonă. La ora actuală se mai fac încă destule pronosticuri. Certă și îmbucurătoare este evoluția fetelor caracterizată, după cum ne de-

Pe podiumul campionilor Fl. Drăguleț este felicitat de ceilalți maiși

iar cea de 60 m garduri Steilanei Nedelcu (Argeș) în 9,4 sec. Întrercerile atleților ne-au prezentat și câteva nume mai noi, ale unor tineri dotați pe care desigur îi vom reîntâlni în următoarele competiții. În cursa de 100 m, Ion Nicola, elev frezor, Gheorghe Postelnicu, elev strungar și Florian Nedu, elev frezor.

Informații

Primirea de către tovarășul Emil Bodnăraș a delegației culturale chineze

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. României, Emil Bodnăraș, a primit joi delegația culturală a R. P. Chineze, condusă de Hu Iudji, locțiitor al ministrului culturii, care face o vizită în țara noastră.

La întvedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au participat Constanța Crăciun, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Eduard Mezincescu, adjunct al ministrului Afacerilor externe, Dumitru Popescu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă.

Au fost de față Liu Fan, ambasadorul R. P. Chineze în R. P. Românie și membri ai ambasadei.

Primirea de către tovarășul Ștefan Voitec a unui grup de deputați suedezi

Președintele Marii Adunări Naționale a R. P. României, Ștefan Voitec, a primit joi la amiază grupul de deputați suedezi din care fac parte: August Spangberg, Tekla Torbrink, Lage Svedberg, Emil Elmval, Elvy Olsson și Bjornsson Bengt, care face o vizită în țara noastră la invitația grupului român al Uniunii interparlamentare.

La întvedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au luat parte prof. Stancu Stoian, ing. Maria Manolescu, C. Paraschivescu-Băbecanu, Mircea Rebreanu, deputați în Marele Adunare Națională, membri ai grupului, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe.

Primirea de către tovarășul Gheorghe Gaston Marin a delegației franceze

Vicepreședintele Consiliului de Miniștri al R. P. României, Gheorghe Gaston Marin, a primit joi delegația franceză condusă de Andre Marechal, delegat general al guvernului francez pentru cercetarea științifică și tehnică, care face o vizită în țara noastră.

La întvedere, care a decurs într-o atmosferă cordială, au luat parte Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului și George Macoveșcu, adjunct al ministrului Afacerilor externe. A fost de față însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței în R. P. Românie, J. F. Noilville.

● Ronald E. Alley, director adjunct al Galeșilor de artă „Tate” din Londra, care în cadrul programului de schimburi culturale, științifice și în domeniul învățămîntului între R. P. Românie și Marea Britanie a făcut o scurtă vizită în țara noastră, a părăsit ieri Capitala. Oaspețele a vizitat instituții de artă și cultură și a ținut conferințe la București și Iași în legătură cu pictura contemporană engleză.

● Joi au plecat la Florența acad. Athanasie Joja și George Ionescu, ziarist, vicepreședinte al Comitetului de radiodifuziune și televiziune, pentru a participa la cea de-a IX-a Conferință a mesei rotunde Est-Vest, care va avea loc între 4 și 7 iulie. (Agerpres)

Vizita delegației Comsomolului în țara noastră

În zilele de 26 — 30 iunie și 1 iulie, delegația Comsomolului condusă de tovarășul H. A. Vezirov, secretar al C.C. al U.T.C.L., care se află în țara noastră, a vizitat Uzinele „23 August”, Institutul de Științe Economice și Întreprinderile textile „Dacia” din Capitală, precum și unele obiective industriale și unități agricole socialiste din regiunile Argeș și Oltenia. Delegația s-a întâlnit cu activiștii ai organizațiilor de tineret, a avut convorbiri la comitetele orășenești U.T.M. București și Pitești și a participat la întâlnirile cu tineretul din orașul Pitești. Vizita delegației continuă.

Un nou tip de rulmenți

Metallurgiiștii birădeni au început să producă un nou tip de rulmenți oscilanți, cu role-butoi. Aceștia au o mare durabilitate, și o sarcină de încărcare mărită.

Proiectul și tehnologia de fabricație a noului tip de rulmenți au fost elaborate de colectivul întreprinderii.

În prezent, metallurgiiștii de aici realizează 193 diverse tipuri de rulmenți, folosiți în construcția vagoanelor de cale ferată, locomotivelor Diesel electrice, utilajului petrolier, tractoarelor, autoturismelor, mașinilor agricole etc. (Agerpres)

Semifinalistele Cupei R. P. R. la fotbal

Steaua a reușit victoria cu scorul de 2-1 (1-1). Autorii punctelor acestui joc: Pavlovi, Voines și respectiv Gevorgian. La Hunedoara, Dinamo București și-a impus jocul în fața Științei Timișoara terminând învingătoare cu 2-1 (1-0) prin punctele marcate de Nunweiler VI în minutele 7 și respectiv 55. Timișorenii au redus din handicap în minutul 76 prin Manolache.

În urma acestor întâlniri pentru semifinale, „Cupei R.P.R.” s-au calificat Dinamo București, Steaua, Crișul Oradea și C.S.M. Sibiu.

Joi la Brașov într-un meci rezistentă condus pentru campionatul cat. A de fotbal Steagul Roșu a învins cu 2-0 (0-0) pe Dinamo Pitești. De remarcat că localnicii au înscris punctele în ultimul minut de joc prin Necula și Năntăla.

Astăzi în Capitală cu începere de la orele 19 la lumina reflectoarelor stadionului Republicii are loc cel de al doilea meci rezistent: Progresul București-Petrolul Ploiești. (Agerpres)

Advertisement for FABRICA DE CONFECTII CRAIOVA, featuring images of children and text about school uniforms and costumes for children and teenagers.

Sesiunea științifică „Marxism-leninismul și gândirea științifică românească”

Joi dimineața, în sala mică a Palatului R. P. României, au început lucrările sesiunii științifice „Marxism-leninismul și gândirea științifică românească” organizată de Academia R. P. Românie în cinstea celei de-a XX-a aniversări a Eliberării patriei.

La lucrările sesiunii participă academicienii, cercetătorii științifici ai institutelor Academiei, cadre didactice din învățămîntul superior și din Școala superioară de partid „Ștefan Gheorghiu”, colaboratorii ai Institutului de Istorie a partidului, alți oameni de știință și cultură.

În continuare au fost susținute comunicările „Operația dintre filozofia marxist-leninistă și filozofia burgheză contemporană” (acad. Mihail Relea), „Bazele științifice ale construcției economiei socialiste în R.P.R.” (prof. Roman Moldovan, membru corespondent al Academiei), „Interpretarea

materialist-dialectică a fenomenelor în științele fizice” (acad. Remus Răduleț), „Interpretarea materialist-dialectică a fenomenelor din domeniul științelor chimice” (acad. Cristofor Simionescu), „Valorificarea tradițiilor progresiste ale gândirii sociale și filozofice din România” (acad. C. Ionescu-Gulian).

După-amiază au fost prezentate comunicările: „Gîndirea economică marxistă și criza economiei politice burgheze contemporane” (I. Răchmuț, membru corespondent), „Interpretarea marxistă a istoriei patriei noastre” (acad. Andrei Oteteș), „Ideea industrializării în gîndirea economică din România” (Costin Murgulescu, membru corespondent), „Dezvoltarea teoriei literare în anii puterii populare” (Alexandru Dima, membru corespondent).

Comunicarea regretatului academician Tudor Vianu intitulată „Valorificarea tradițiilor progresiste din domeniul istoriei, literaturii și artei” a fost ținută de conf. univ. Ovidiu Drimba.

TEODOR LĂZESCU secretarul comitetului U.T.M. de la Uzina de Tevi-Roman

URMĂRI DIN PAGINA I

Colocviu despre calitate

VASILE DINCĂ, reglor: Tovarășul Dincă era plecat să ajute la punerea în funcțiune a unei mașini noi și astfel nu vă putem reproduce cuvintele lui. Putem însă să vă relatăm ce ni s-a povestit despre el. De curînd, ocupându-se de problema sporirii capacității mașinilor el a reușit să îmbunătățească un procedeu tehnologic. Este vorba de ghidul supapei, care se lucra pe mai multe mașini universale. El a observat că oricât de bine se regula mașinile, piesele prelucrate aveau uneori câteva mici defecte. A propus atunci ca toate operațiile și tot stocul de piese să fie executat pe o singură mașină — un strung revolver. În dreptul mașinii care execută acum toată seria de piese, se află o inscripție care îndeamnă muncitorii să urmeze exemplul lui Vasile Dincă. Prin aplicarea propunerii lui, productivitatea muncii a crescut la prelucrarea piesei amintite cu 15 la sută și s-au asigurat cote uniforme.

CUVINȚA TINERILOR

În secția motor a Uzinelor „Tractorul”, lucrează foarte mulți tineri. Ne așteptăm ca ei să fie printre promotorii acestei inițiative și n-am greșit. Comitetul U.T.M. de secție al cărui secretar este tovarășul Laurian Măda a întreprins mai multe acțiuni concrete pentru a mobiliza tinerii la aplicarea acestei inițiative. Cîteva lucruri sînt demne de reținut. De la început, în aplicarea inițiativei au existat muncitori care

mai mare de precizie. Sînt în special popunerile strungarilor și frezorilor; acelea de a executat mai mult operații la aceeași mașină și cu o singură prindere. Lucrul acesta oferă avantaje: productivitate și precizie sporite. Totodată, s-au făcut propuneri — și au fost aplicate — în legătură cu îmbunătățirea tehnologiei. Astfel, a fost modificat dispozitivul de prindere a cilindrilor, a fost realizat un sistem pentru menținerea temperaturii constante în timpul prelucrării cu abrazive. S-au luat măsuri în următoarea pentru a se obține o turnare egală, asigurându-se în continuare o mai bună trăsere a cilindrilor cu curenți de înaltă frecvență. Uneori a fost cazul ca o soluție tehnologică să fie modificată structural: este cazul danturii axului ambreiajului unde au schimbat profilul danturii. De menționat că toate propunerile formează un lanț neîntrerupt, că aplicarea lor creează premisele aplicării altora.

Oameni ai anului 20

la pentru ca betonul, totuși, să poată fi turnat. La cei aproape 5.000 m² de beton realizați peste plan la baraj (acesta era angajamentul pînă la 23 August, de apăsător), oamenii din brigada lui Gherasim: Nicolae, Tăpuș, Gheorghe Bănică, frații Năstăsescu — Victor și Ion — de prin partea locului și zăriații Vasile — Ilie și Victor — au jucat un rol important. Pe lângă brigăzile i-a învățat merie, așa cum, la rîndul lui, și șef de brigadă îl învățase: pe el meserie la Bicăz.

Întrecere la școala din sat...

agricolă colectivă „Steaua roșie” numără printre cele mai bate din raionul Alex. andric. În paranteză fie spus: ecricianul satului a fost fr și el elev la școala de aici președintele gospodăriei, inginerul Mircea Popescu șofia sa, medicul ve-

Pe podiumul campionilor

Fl. Drăguleț este felicitat de ceilalți maiși

de peste hotare

În Comitetul celor 18 state pentru dezarmare

GENEVA 2 (Agerpres). — La Geneva s-a desfășurat joi cea de-a 195-a ședință a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, sub președinția lui Francesco Cavaletti (Italia). În cursul ședinței, consacrată examinării măsurilor colaterale menite să contribuie la desistarea încordării interna-

ționale și să ușureze calea spre realizarea unui tratat de dezarmare generală și totală, s-a discutat problema împiedicării răspândirii armelor nucleare. Au luat cuvântul reprezentanții Uniunii Sovietice, Statelor Unite, Poloniei, Marii Britanii și Cehoslovaciei.

Declarația comună iugoslavo-polonă

VARȘOVIA 2 (Agerpres). — În declarația comună iugoslavo-polonă, semnată de Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, secretar general al U.C.I. și Wladyslaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P. și Aleksander Zawadzki, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, se arată că între cele două țări au avut loc convorbiri privind dezvoltarea colaborării polono-iugoslave, s-a făcut un schimb de păreri în legătură cu principalele probleme ale situației internaționale și ale mișcării muncitorești internaționale. Convorbirile, se arată în declarație, s-au desfășurat în spiritul înțelegerii reciproce și au dovedit identitatea de păreri în principalele probleme ale zilelor noastre. Ambele părți au constatat cu satisfacție dezvoltarea favorabilă a relațiilor dintre cele două țări în domeniile politic, economic, cultural, științific, precum și în alte domenii. Între cele două țări au fost încheiate o serie de acorduri și înțelegeri utile, care reglementează numeroase probleme din sfera largă a colaborării economice. Această colaborare se va dezvolta și în viitor.

În continuare, în declarația comună se arată că examinând cu atenție situația internațională actuală, cele două țări consideră că trebuie să se depună și în viitor eforturi pentru ca procesul de destindere a încordării să se consolideze și să continue pentru înlăturarea primejdiei războiului. Politica de coexistență pașnică constituie direcția principală a activității R.S.F. Iugoslave și a R.P. Polone pe arena internațională. Declarația se referă apoi la principalele probleme internaționale, dezarmarea generală și totală, crearea zonelor denuclearizate în Europa centrală, în Balcani și alte părți ale lumii, împiedicarea răspândirii armelor termo-nucleare, rezolvarea problemei germane, problema dezvoltării colaborării și a prieteniei cu țările eliberate de sub jugul colonialist.

Referitor la problemele mișcării muncitorești internaționale „ambele părți subliniază importanța mare a dezvoltării multilaterale și cu succes a țărilor socialiste și a colaborării lor reciproce, precum și a schimbului de experiență”. Declarația subliniază, de asemenea, „marea însemnătate a unirii forțelor care luptă pen-

trou pace, democrație și socialism și sint convinse de necesitatea ca fiecare partid comunist și muncitoresc să-și aducă contribuția la înlăturarea dificultăților ivite în mișcarea comunistă mondială și la fătura unității sale, pe baza principiilor internaționalismului proletar, al egalității și respectului reciproc, în interesul socialismului și al întăririi păcii în lume”. În încheiere, se spune că președintele R.S.F. Iugoslavia a invitat pe Wladyslaw Gomulka, Aleksander Zawadzki și Josef Cyrankiewicz să viziteze Iugoslavia și că invitația a fost acceptată.

VARȘOVIA 2 (Agerpres). — Încheindu-și vizita oficială în R.P. Polonă la 2 iulie, Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia și persoanele care îl însoțesc, a părăsit Varșovia. În aceeași zi el a sosit la Belgard.

Congresul Mondial de fizică nucleară

PARIS 2 (Agerpres). — La sediul U.N.E.S.C.O. din Paris, s-a deschis la 2 iulie Congresul Mondial de fizică nucleară. Lucrările Congresului sînt consacrate aniversării a 30 de ani de la descoperirea de către Irene și Frederich Joliot-Curie a radioactivității artificiale. La congres participă 900 de oameni de știință din 35 de țări ale lumii.

Luând cuvîntul la deschiderea lucrărilor congresului, Rene Mahau, director general al U.N.E.S.C.O., și Gaston Palewski, ministrul de stat lașcincin al problemei atomice și spațiale al Franței, au vorbit despre însemnătatea descoperirilor științifice ale Irenes și Frederich Joliot-Curie. În cele opt zile cît va dura lucrările, la congres vor fi prezentate comunicări științifice la problemele energiei atomice, structurilor nucleare, atomice, mecanismului reacțiilor nucleare și a radioactivității.

Rezoluție în legătură cu situația din Rhodesia de sud

NEW YORK. — Președintele Consiliului special pentru dezarmarea și prevenirea armelor nucleare, Uthmaniyah, a prezentat Consiliului de Securitate un proiect de rezoluție în legătură cu situația din Rhodesia de sud. În această rezoluție, Consiliul este rugat să ceară guvernului de la Londra să ia măsuri pentru ca Rhodesia de sud să revină la starea de independență și să se constituie în țară.

Consultări în vederea formării noului guvern indian

ROMA 2 (Agerpres). — Președintele Italiei, Segni, a încheiat consultările privind soluționarea crizei de guvern din Italia. Printre personalitățile politice pe care președintele Segni le-a consultat joi se află Ugo la Malfa, reprezentantul grupului parlamentar republican, și Karl Mitterdorfer, reprezentantul grupului mixt al Camerei Deputaților. Observatori politici din capitala Italiei consideră că președintele Segni intenționează să-și ceară lui Aldo Moro să formeze un nou guvern. Această informație este întărită de faptul că grupurile parlamentare ale partidelor democrat-creștin, socialist, social-

democ și republican — participă la precedentul guvern și sprijină pe Moro. În calea refuz, pe lista candidaților la conducerea guvernului italian figurează, potrivit știrilor France Presse, fostul premier Amintore Fanfani, secretar general al partidului democrat-creștin — Mario Rumor, ministrul de inter în cabinetul condus de Aldo Moro — Paolo Emilio Tavari și fostul ministru de exte în precedentul guvern — Giuseppe Saragat.

Antia France Presse relatează la 2 iulie s-a întrunit la Roma conducerea Partidului socialist italian pentru a primi raportul ce va fi înaintat în C.C. al P.S.I. care se înțețe la 3 iulie pentru a lua în discuție eventuala participare a partidului socialist la guvernul italian.

„Săptămîna păcii din regiunea Mării Baltice”

STOCKHOLM. — La „Săptămîna păcii din regiunea Mării Baltice”, care va avea loc între 5 și 12 iulie la Rostock (D. Germană), vor participa aproximativ 1000 de reprezentanți ai tineretului din Suedia. În vor lua parte la manifestările culturale și sportive organizate cu acest prilej.

Funcționarii de la ghișeele din garile cele mai importante sînt exact, în fiecare moment, care sînt locurile disponibile pentru toate trenurile și în toate zilele.

Măsurătoare fotografică

În atelierele de croitorie engleze se folosește o metodă originală de a lua măsurile clientului. În loc ca măsurile să fie luate cu metrul obișnuit, clientului i se aplică tehnica fotografică, similară celei care slujește la trasarea curbilor de nivel pe hărțile geografice. Clientul este fotografiat de două aparate fotografice, care lucrează la niveluri diferite, produc o serie de clișee, pe fiecare apă rind conturul precis al corpului la diferite niveluri: talii, soldurile etc. Măsurile luate prin această metodă sînt mult mai exacte.

Încheierea tratatelor indoneziano-sovietice

DJAKARTA. — La Djakarta, cu prilejul vizitei în Republica Indonezia a unei delegații a Sovietului Suprem al U.R.S.S., a fost dat publicității o declarație indoneziano-sovietică. La tratativele care au avut loc, din partea indoneziană au participat președintele Sukarno și alți membri ai Prezidiului guvernului Republicii Indonezia, iar din partea sovietică A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului

de Miniștri al U.R.S.S. și membrii delegației. Tratativele s-au desfășurat cu succes și într-o atmosferă de strînsă prietenie. S-au finalizat o unitate de păcîri pentru diferitelor probleme economice. Plecînd din Djakarta delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. a sosit, în ace zi, la Rangoon, la invitația guvernului Uniunii Birme.

Tratativele de la Leopoldville

LEOPOLDVILLE 2 (Agerpres). — Fostul președinte al provinciei Katanga, Moise Chombe, care a fost însărcinat de președintele Congoului Kasavubu, cu o misiune de informare în vederea constituirii unui guvern de tranziție, a continuat consultările cu liderii diferitelor fracțiuni politice din țară. El a conferit cu primul ministru interimar Adoula, cu Emile Zola, reprezentant al Comitetului democratic african și cu alți fruntași politici.

Într-un comunicat dat publicității joi la Leopoldville se arată că în urma convorbirilor dintre Chombe și Antoine Kiwewa — lider al Partidului Mișcare Națională Congoleză Lumumba — care a condus o delegație a Comitetului de eliberare națională cu sediul la Brazzaville, acest comitet a hotărît să colaboreze cu Chombe în interesul superior al țării. Comunicatul precizează că se va urmări „realizarea unei reconcilierii sincere a tuturor fiilor Congoului” și Chombe împreună cu Kiwewa vor colabora pentru a obține eliberarea lui Antoine Gizenga și înapoierea în țară a tuturor congolezilor exilați. De asemenea, el vor întreprinde o acțiune de pacificare a țării, pentru restabilirea păcii indispensabilă viitorului țării și pregătirii alegerilor legislative.”

După cum transmite corespondentul din Leopoldville al agenției Reuter, cercurile observatorilor politici din capitala Congoleză afirmă că Chombe și-a sporit șansele de a fi desemnat drept viitor prim-ministru al țării. Pe lista candidaților la acest post se află înscrise, de asemenea, numele lui Adoula și al fostului prim-ministru, Joseph Ileo. Într-o declarație făcută ziariștilor, Chombe a dezmințit știrile potrivit cărora ar primi favorabil includerea unor miniștri europeni în viitorul guvern de tranziție. El a afirmat, de asemenea, că este dispus să facă totul pentru a obține eliberarea lui Gizenga, dar această problemă este de resortul guvernului demisionar, președat de Adoula.

Potrivit agenției France Presse, la Leopoldville s-a anunțat că Chombe va prezenta în următoarele 24 sau 48 de ore un raport președintelui Kasavubu cu privire la rezultatele misiunii încredințate.

ALBERTVILLE. — Știri scotite din Albertville confirmă menținerea controlului asupra Katangăi de nord și a capitalei acesteia, Albertville, de către detașamentele de răsculați. Miercuri dimineața, răsculații au numit un comisar extraordinar special care în numele lor va exercita puterea în această regiune. Se anunță, de asemenea, că detașamentele de răsculați au întreprins o ofensivă în regiunea situată în vestul orașului Albertville, unde au ocupat deja punctul feroviar Nyemba.

Evoluția problemei cipriote

● Makarios nu va participa la Conferința de la Londra ● Conferința de presă a lui Inonu

NICOSIA 2 (Agerpres). — Într-o declarație făcută miercuri la Nicosia, președintele Makarios a anunțat că nu va pleca la Londra pentru a participa la conferința primilor miniștri ai țărilor membre ale Commonwealthului, care se va deschide la 8 iulie.

Makarios a subliniat că actuala situație din Cipru nu-i permite să participe personal la această conferință și că Republica Cipru va fi reprezentată la lucrările conferinței de către Spyros Kyprianou, ministrul afacerilor externe, Stella Soulioti, ministrul justiției, și Antis Soteriades, înaltul comisar cipriot la Londra.

După cum informează agenția France Presse, această hotărîre a fost luată la intrunirea de miercuri seară a Cabinetului cipriot, în cursul căreia s-a discutat altitudinea guvernului britanic față de problema cipriotă.

Potrivit agenției, hotărîrea lui Makarios nu a provocat surprize, observatorii văzînd în ea o acțiune de protest a guvernului cipriot împotriva termenilor în care a fost redactat comunicatul comun dat publicității la Londra, după întrevvederele dintre primii miniștri ai Marii Britanii și Turciei.

Un alt motiv pentru care președintele Ciprului a refuzat să participe la conferința de la Londra este legat de soarta iminentă a Nicosia a mediatorului O.N.U. în Cipru, Sakari Tuomioja, cu care va avea o serie de întrevederi. După cum a declarat Makarios, el va discuta cu mediatorul O.N.U. în Cipru, propunerea americană cu privire la numirea unui adjunct al mediatorului O.N.U. în Cipru. Makarios a precizat că numirea unui adjunct al mediatorului O.N.U. „include pericolul amestecului în problema cipriotă a unor cercuri din afara O.N.U.”

PARIS 2 (Agerpres). — Premierul turc Ismet Inonu a declarat într-o conferință de presă că l-a solicitat pe președintele de Gaulle „să se intereseze cît mai îndeaproape de diferitele aspecte ale conflictului în Cipru și să folosească autoritatea sa pentru a se ajunge la o soluționare”. El a adăugat însă că nu este vorba de o cerere formală de mediere.

La întrebarea unui ziarist dacă partea franceză a prezentat un plan, Inonu a răspuns: „Generalul de Gaulle n-a prezentat nici un plan și n-a făcut încă nici un fel de propuneri categorice”.

Premierul turc a sugerat ca statutul independent cipriot să devină o federație ale cărei drepturi să fie stabilite prin clauze speciale.

Răspunzînd altor întrebări, el a amintit că statul cipriot a fost creat excluzîndu-se atît unirea cu Grecia, cît și împărțirea insulei, adică alipirea unei părți a Ciprului la Turcia.

Șeful guvernului turc a declarat că nu a fost stabilită nici o întîlnire a sa cu primul ministru al Greciei.

R. P. BULGARIA. Vedere din munții Rodope

Foto: B.T.A.

pe scurt • pe scurt

ALGER. — Mohamdi al Said, vicepreședinte al Algeriei și condusorul Comitetului pentru promovarea culturii arabe, a declarat la 1 iulie că, începînd cu anul de față (Anul 1364-1965), în școlile elementare din Algeria cursurile de istorie, geografie și matematici vor fi predinate în limba arabă. Această acțiune, a spus Mohamdi al Said, va contribui la consolidarea conștiinței naționale în rândurile tineretului algerian.

Acțiune de protest a studenților din Nicaragua

MANAGUA. — Aproximativ 50 de studenți nicaragueni au ocupat miercuri clădirea Universității din localitatea Leon în semn de protest împotriva deținerii în închisoare a lui Carlos Fonseca Amador, conducător al luptei patrioților din provincia respectivă. Studenții au cerut punerea în libertate a lui Carlos Fonseca Amador.

SAINT AUGUSTINE. — Martin Luther King, lider al populației de culoare din Statele Unite, a declarat în ca-

dru unei conferințe jresă, organizată la Saint Augustine (statul Florida), că arsarile politice segregacioniste organizate în următoarele acțiuni de masă din statele sudului S.U.A., unde se mai acționează în prezent politica rătă. El a precizat că se va e apela la oamenii de afaceri din aceste state să pună aplicare în mod voluntar prevederile legii cu privire la drepturile civile aprobate în perioada de cîștig și nu se vor pune în aplicare prevederile acestei legi, pînă la cîștigarea și ceilalți militanți pentru drepturi civ vor întreprinde acțiuni și stradă pentru a determina aplicarea ei. Martin Luther King a menționat orașele Montgomery, Tuscaloosa, Gadsden, Birmingham și Selma — toate situate în statul Alabama — unde continuă să se practice în prezent discriminarea, declarînd că manifestările an-

te sînt foarte satisfăcătoare de rezultatele vizitei. El a subliniat că optimismul delegației sovietice la legătură cu perspectivele de progres în comerțul sovieto-anglez este înalt și că înțelegerea totală de litrăle engleze.

Delegația sovietică a vizitat Anglia, la invitația comitetului de amatori de corset din Londra și Birmingham.

Declarația președintelui Mexicului

CIUDAD DE MEXICO. — În urma unei întrevederi avute cu președintele țării, Adolfo Lopez Mateos, ministrul afacerilor externe al Mexicului, Jose Gorostiza, a declarat că guvernul mexican nu va renunța la promovarea în continuare a principiilor neinterferenței și autodeterminării, precum și a posibilității rezolvării pașnice a tuturor diferendelor internaționale. „Politica noastră externă — a spus Gorostiza — nu este un produs al improvizației, ci reprezintă o doctrină temeinic

Încheierea vizitei delegației sovietice în Anglia

LORA. — Luînd cuvîntul la Lora în cadrul unei conferințe de știri, organizată cu prilejul încheierii vizitei de 10 zile a delegației sovietice în Anglia, V. Nesterov, președintele Prezidiului Camerei unilaterale de cor U.R.S.S., a declarat că

elaborată, care a fost menținută în întreaga noastră istorie”. După cum transmite agenția Prensă Latină, aceste declarații sînt considerate la Ciudad de Mexico ca o reafirmare a politicii de guvernare mexicană față de Cuba în momentul în care s-a anunțat convocarea, pentru 21 iulie, a unei conferințe a miniștrilor afacerilor externe din țările membre ale Organizației Statelor Americane, pentru a fi luată în discuție eventualitatea adoptării unor noi măsuri represive împotriva Cubei.

CAIRO. — Omar Baabad, liderul partidului Congresul național din Hadramau; (partea de est a protectoratului englez Aden), a sosit la Cairo, după o vizită la Londra. Într-o declarație făcută la sosire, el s-a referit la actuala conferință de la Londra cu privire la viitorul Federației

Arabiei de Sud. Această conferință, a spus el, trebuie apreciată ca o nouă manevră pentru menținerea dominației asupra popoarelor din această regiune, discuțiile și hotărîrile acestei conferințe fiind contrare rezoluțiilor O.N.U.

Robert Kennedy s-a întors la New York

NEW YORK. — Robert Kennedy, ministrul justiției al S.U.A., a sosit miercuri seara la New York, după o vizită făcută în R. F. Germană și R. P. Polonă.

MADRID. — Rafael Cavarillas, șeful Statului Major Central al armatei spaniole, a plecat la 2 iulie într-o vizită la New York, unde va avea întrevederi cu oficialități din Ministerul Apărării al S.U.A.

JAPONIA. Aspect din timpul aprovizionării cu apă a populației din Nūgata oraș lovit de puternicul cutremur de pămînt care s-a produs recent în nordul Japoniei

FOTO: Kyodo News Service